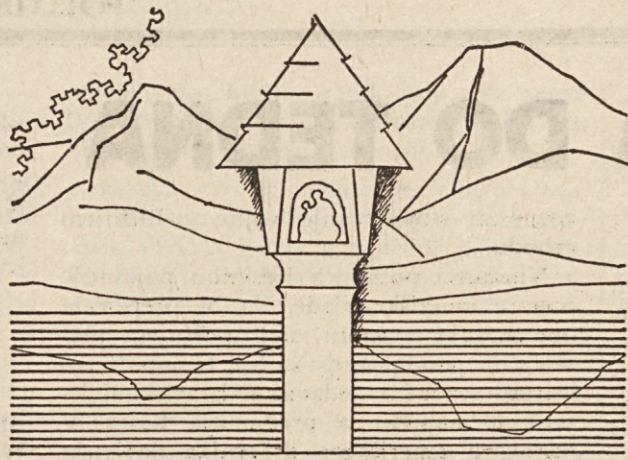

NAS TEDNIK

**KULTURNO
POLITIČNO
GLASILO**

Poštni urad: 9020 Celovec — Verlagspostamt: 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu — Erscheinungsort Klagenfurt **P. b. b.**

LETNIK XXII / STEVILKA 7

CELOVEC, DNE 12. FEBRUARJA 1970

CENA 2.50 SILINGA

Volitve

Petindvajset let druge avstrijske republike je za nami. Kot državljani in kot narodna manjšina imamo dolžnost in pravico pregledati razmere, v katerih smo živeli in živimo.

Od 1945 do 1966 sta vladali državo obe veliki stranki ÖVP in SPÖ. Priznati je treba, da sta iz povojnih razvalin in ruševin z veliko ameriško pomočjo v državnem merilu dosegli velike uspehe na gospodarskem in kulturnem področju in da je Avstrija v političnem pogledu dosegla ugled v Evropi. Ne smemo pa prezreti, da je tudi avstrijski narod z delom rok in delom glav storil svojo dolžnost.

Do podpisa državne pogodbe leta 1955 je politični zakon med ÖVP in SPÖ kar dobro funkcioniral, pač pa je tudi zasedba po štirih velesilah doprinesla svoj del.

Po letu 1955 pa se je »pričel« zakonski prepir med vladnima strankama in avstrijskimi volivci so na volitvah marca 1966 poverili eni stranki tako zaupanje, da je mogla vso vladno dolžnost prevzeti sama.

Ce pregledamo in presojava ta zadnja štiri leta, moramo ugotoviti, da je Avstrija

DEŽELNO STRANKINO VODSTVO UGOTAVLJA

Koroška ljudska stranka se zaveda, da morajo biti rešena odprta vprašanja in odprti problemi slovenske narodnostne skupnosti v smislu tozadevnih določil avstrijske državne pogodbe v duhu medsebojnega zaupanja in razumevanja ter v sodelovanju s koroškimi Slovenci.

pretres na Češkoslovaškem 1968 kar dobro prestala, da je v gospodarskem pogledu brez pretresljajev premostila povišanje vrednosti nemške marke in zmanjšanje vrednosti francoskega franka.

Medtem ko Italijo pretresajo neprestani štrajki in je Francijo pretresel leta 1968 štrajk študentov in delavcev do mozga in spravi celotnega de Gaulle s prestola državnega predsednika, smo v Avstriji imeli mir. Celotna Anglija se je motala iz ene gospodarske krize v drugo in tudi gojene spodarsko močni Nemčiji so delali študenti na univerzah veliko preglavic.

Gospodarski mir sicer ni mogel zaustaviti povišanja cen, pač pa so s cenami rasli tudi dohodki in se življenjske razmere v zadnjih štirih letih niso poslabšale, marveč poboljšale.

V zunanji politiki se je pričel uravnati tudi spor z Italijo zaradi Južnega Tirola sporazumno s prizadeto avstrijsko manjšino in obeh prizadetih držav Avstrije in Italije.

Trgovina z Italijo in Nemčijo je delala Avstriji težave zaradi predpisov, ki veljajo za vse ozemlje Evropske gospodarske skupnosti (EGS). Tudi na tem področju se je začelo jasni. Sicer pa tudi Jugoslavija išče tesnejših zvez z Evropsko gospodarsko skupnostjo. Težave pa imajo tudi znotraj Evropske gospodarske skupnosti, ki smo jih zmogli celo že v okviru Avstrije same. Tu se je posrečilo rešiti vprašanje presežkov mleka in surovega masla ter preusmeriti produkcijo krušnih žitaric na pridelavo kornice.

Nam Slovincem dnevi niso bili sončni. Po »toči« 1958, ki je uničila dvojezično šolo, po raznih zapostavljanjih na polju subvencij in kulturnih podpor in hudi diskriminaciji, kateri je bil izpostavljen »levi in desni del« manjšine posebno v zadnjem času v zvezi z Vetrinjem, moramo vendar poudariti tudi svetle točke.

Konferenca „petih“ v Kairu

Državniki Egipta (Naser), Jordanije (kralj Husein), Sirije (predsednik Atasi), Sudana (predsednik Al-Numeiri) in Iraka (namestnik predsednika Amaš) so v ponedeljek zaključili v Kairu tako imenovani »mali vrh«.

Državniki teh petih arabskih dežel so posvetili posebno pozornost stopnjevanju izraelskih vojaških operacij. V skupnem uradnem sporočilu, ki so ga izdali ob zaključku konference, je rečeno, da hočejo arabske države, katerim je Izrael zasedel njihova ozemlja v junijski vojni 1967, nadaljevati boj do končne zmage. Ponovno so obtožili Združene države Amerike, da s tem, da pomagajo Izraelcem in njihovi napadalnosti, podaljšujejo napetost na Srednjem vzhodu. Arabske države so trdno prepričane, da se njihovi narodi lahko postavijo po robu napadalcu.

Kot poročajo iz Moskve, je tja prispel voditelj palestinskih upornikov Arafat, potem ko je bil tudi navzoč na konferenci petih arabskih državnikov v Kairu. Predstavnik palestinskih gverilcev je izjavil, da je treba pripisati obisku Arafata v Moskvi velik pomen. Cilj njegovega obiska je okrepiti odnose Palestincev do Sovjetske zveze. Politični opazovalci so prepričani, da je Arafat zaprosil Kremlj za večjo vojaško pomoč v boju proti Izraelu. Povabilo Moskve Arafatu, pravijo opazovalci, naj

Položaj v Biafri

Iz Lagosa, glavnega mesta Nigerije, so sporočili, da je bila ustanovljena vojaška preiskovalna komisija, ki bo proučila ravnanje oficirjev v službi nekdanje biafrske odpadniške vlade. Uradno sporočilo pa pravi, da komisijo sestavljajo visoki nigerijski oficirji in da je bila ustanovljena z dekretom državnega poveljarja generala Gowona. Komisija se bo omejila na preiskavo in ne bo vodila nobenih procesov proti prejšnjim biafrskim vojaškim voditeljem. Opazovalci v Lagosu poudarjajo, da kljub temu ni izključeno, da bodo izsledke komisije pozneje lahko izkoristili za sodno preganjanje oseb, ki so sodelovali pri poskusu odcepitve.

Iz Nigerije izganjajo misijonarje

Nigerijska vlada je začela uresničevati svojo grožnjo, da bo izgnala iz države vse misijonarje in druge osebe, ki so pomagale upornikom bivše odpadniške pokrajine Biafre. Iz Port Harcourta je prispela v Lagos prva skupina katoliških misijonarjev, v glavnem Ircev, ki so morali zapustiti Nigerijo. Te ukrepe je zvezna vlada v Lagosu napovedala že med državljansko vojno. V Nigeriji bodo lahko ostali samo tisti, ki pomagajo sestradanemu ljudstvu.

Z vseh strani sveta se v Nigerijo medtem še vedno steka pomoč. Kanada je že poslala poljsko bolnišnico z dvesto ležišči, operacijsko opremo in večjo količino zdravil.

V Lagosu je komentator nigerijskega

Slovenska gimnazija v Celovcu, ki je bila ustanovljena kot poskusna šola leta 1957 od tedanjega prosvetnega ministra dr. Heinricha Drimmla, se je povoljno razvijala, kljub vsej utesnitvi v prostoru, kljub vsej skromnosti dijaških domov. Ta gimnazija bo po 13 letih dobila vendar lastno poslopje s pričetkom gradnje 1970.

Zvezni kancler dr. Josef Klaus se je kot vodilni politik izrekel proti ugotavljanju manjšine kot sredstvo reševanja manjšin-

bi zavrl zmerom večji rdečekitajski vpliv na arabske gverilce.

Letalski napadi se stopnjujejo

Egiptsko-izraelska letalska vojna postaja zmerom strašnejša: v ponedeljek sta oba nasprotnika izvedla več letalskih napadov drug proti drugemu. Po izraelskih poročilih sta bili sestreljeni po eno izraelsko in eno egiptsko letalo vrste »Mig 21«. Vojaški predstavnik v Tel Avivu je izjavil, da so spričo egiptovskega letalskega napada ob Sueškem prekopu izgubili življenje štiri izraelski vojak.

Egiptčanski predsednik Naser je v televizijskem govoru, ki ga je imel v noči od nedelje na ponedeljek priznal, da je premoč izraelskega letalstva očitna. Naser je dejal, da se ta premoč izraža v pomanjkanju pilotov na arabski strani. Celotna dobava francoskih letal vrste »Mirage« Libiji, ne bo mogla spremeniti tega dejstva. Libija nima za naročenih 100 »Mirage« nobenih izkušenih pilotov, dočim jih ima Izrael za vsako letalo kar dva na voljo.

Izrael bo v kratkem mobiliziral okoli 60 odstotkov prebivalstva. To vest so objavili v arabskih krogih zasedene zahodne Jordanije. V zvezi s tem so izraelske oblasti opozorile posestnike arabskih tovornjakov, cistern in avtobusov, da morajo imeti ta vozila pripravljena za vsak primer.

radia ostro napadel nekatere države, ki so med vojno pomagale odpadniški pokrajini in se sedaj skušajo spet približati Nigeriji. Dodal je, da je Nigeriji najbolj pomagala Sovjetska zveza in jo zato smatrajo za svojo najboljšo prijateljico.

Ostavka italijanske vlade

Na seji italijanske vlade so v soboto sklenili, da vlada poda ostavko. Uvodoma je poročal zunanji minister Moro o zasedanju v Bruslju, kjer so obravnavali kmetijsko vprašanje. Nato pa je predsednik vlade Rumor obvestil ministrski svet, da je sprejel na znanje sklepa političnih sil, ki podpirajo vlado in da meni, da je primerno, da poda ostavko predsedniku republike. Leta je ostavko sprejel, istočasno pa je prosil ministrskega predsednika Rumorja, da ostane na svojem mestu za opravljanje rednih uradnih dolžnosti vlade.

V ponedeljek je predsednik republike Saragat pričel s posvetovanjem za sestavo nove vlade. Saragat je, potem ko se je sestel, z več vplivnimi italijanskimi politikami dejal, da želi, da bi se vladna kriza hitro končala, saj parlament želi naporno delati, kot je delal v zadnjih dveh letih. Nova italijanska vlada naj bi bila vlada levega centra, katero bi sestavili krščanski demokrati, socialisti, socialni demokrati in republikanci.

skih vprašanj, medtem ko je bilo posebno v zadnjem času s strani koroškega deželne-ga glavarja mnogo govora o priznavalnem načelu.

V zveznem proračunu so upoštewane tudi želje slovenske manjšine po finančni podpori kulturnih in gospodarskih težnj koroških Slovencev.

Če trezno presodimo razmere v državi in v dobri veri in zaupanju na dane besede, se bomo na volitvah odločili za ÖVP.

Tito se bo sestel z Rogersom

Kot poroča tiskovna agencija »Reuter« iz Lusake v Zambiji (Afrika), se je jugoslovanski predsednik maršal Tito, ki je trenutno na uradnem obisku po afriških deželah, v Adis Abebi (Etiopiji) sestel z ameriškim zunanjim ministrom Rogersom (tudi ta je na uradnem potovanju v Afriki). Tito je v ponedeljek prispel iz Lusake v Etiopijo. Sam Tito je povedal, da je do sestanka prišlo na pobudo Združenih držav Amerike ter da so na njem razpravljali o napetem položaju na Srednjem vzhodu, o problemih Afrike in tudi o odnosih med Združenimi državami Amerike in Jugoslavijo.

ZDA in Sovjetska zveza o atomskih eksplozijah

Predstavnik ameriškega zunanjega ministrstva je sporočil, da so Združene države Amerike in Sovjetska zveza sklenile ponovno začeti razgovore o atomskih eksplozijah v miroljubne namere. Razgovori so se pričeli v sredo, 11. februarja.

Kot je znano, je bilo podobno srečanje aprila lanskega leta v avstrijskem glavnem mestu Dunaju (naš list je o tem poročal). Sovjetsko delegacijo vodi Igor Morohov, podpredsednik za atomsko energijo Sovjetske zveze, Ameriko pa Theos J. Thompson, član komisije za jedrsko energijo Združenih ameriških držav.

Prav tako je znano, da se bodo na Dunaju pričela 16. aprila pogajanja med obema deželama za omejevanje strateškega jedrskega orožja. Prva faza teh pogajanj je bila lani decembra v finskem glavnem mestu Helsinki (tudi o tem je naš list podrobno poročal).

Dogodki na Kitajskem

V Hongkongu so objavili tamkajšnji listi dve senzacionalni vesti o Kitajski. Tako poročajo, da so pričeli v Šanghaju izdelovati prebivalstvo v okviru priprav za vojno. V tej zvezi navaja neki časopis vrsto pisem prizadetih meščanov Šanghaja, v katerih se pritožujejo, ker se morajo izseliti, pa čeprav so se rodili in so odrasli v Šanghaju.

Druga vest pa se nanaša na nenadno in resno bolezen ministrskega predsednika Čuenlaja. Vendar so kasneje to vest po obvestilih iz Tokia zanikali, češ da je Čuenlaj pred kratkim sprejel nekega tujega ministra in se z njim dalj časa razgovarjal, kar so objavili kitajski časopisi.

KRATKE VESTI

● Pri atentatu na potniško letalo izraelske družbe »El Al« na Münchenskem letališču Riem, je izgubil življenje en potnik, enajst je bilo težje ranjenih, med njimi verjetno tudi dva atentatorja. V torek popoldne je zastopnik palestinskega osvobodilnega gibanja v Amamu (Jordaniji) izjavil, da je ta akcija delo njene organizacije.

● Velikanski snežni plaz, ki se je spržil v dolino s pobočij 3000 metrov visoke gore Domspitze, je v znamenitem smučarskem raji Val d'Isere v francoskih Alpah povzročil strahovito človeško tragedijo: 48 oseb je bilo pokopanih pod snežnimi masami, okoli 40 ljudi pa je bilo lažje in težje poškodovanih.

● Ameriška policija je aretirala v Seattlu sovjetskega državljana Tihomirova v trenutku, ko je prevzemal gradivo, ki se nanaša na narodno obrambo ZDA. Zakon za to dejanje predvideva 10 let zapore ali denarno kazen 10.000 dolarjev.

OD TEDNA DO TEDNA

SOVJETSKA ZVEZA ZAGROZILA IZRAELU Z VOJNO

Francoski list »Aureor« je minul teden objavil senzacionalno novico, da je Kremenelj zagrozil Izraelu, da bo vojaško posredoval na Srednjem vzhodu, če bo ta nadaljeval z vojaškim pritiskom nad Arabci. List je tudi trdil, da to grožnjo vsebujejo poslanice, ki so jih sovjetski veleposlaniki v Washingtonu, Londonu in Parizu izročili ameriški, britanski oziroma francoski vladi.

Podrobnosti sicer niso znane, vendar so dijo politični opazovalci, da Sovjetska zveza obtožuje Izrael, da stopnjuje vojno na Bližnjem vzhodu. Ameriki očitajo, da podpira očitno Izrael. Prav iz teh razlogov bo Sovjetska zveza še nadalje podpirala arabske dežele.

Res je sicer, da je sovjetski veleposlanik v Parizu imel razgovor s francoskim državnim predsednikom in da sta razpravljala o najhujših in važnih vprašanjih. Hkrati se je sovjetski veleposlanik v Londonu sestel z britanskim ministrskim predsednikom.

Po drugi plati je francoski radio poročal, da je Sovjetska zveza opozorila, da bo nastopila z vojsko ob strani Arabcev, če bi prišlo do novega spopada v Srednjem vzhodu in če ne bo Izrael prenehal s svojimi letalskimi napadi.

V tej zvezi je sovjetsko veleposlaništvo v Londonu zanikalo vest, da je Kremenelj zagrozil z neposrednim posredovanjem na Srednjem vzhodu. Predstavniki sovjetskega veleposlaništva je izjavil, da je sicer položaj na Bližnjem vzhodu zelo resen, da pa sovjetska vlada meni, da je še možna politična rešitev.

Predstavniki izraelskega zunanje ministristva je prav tako zavrnil vse vesti o dozdavnem sovjetskem vojaškem posredovanju na strani arabskih dežel.

AMERIŠKI PREDSEDNIK ODGOVORIL KREMLJU

Zgoraj prinašamo sovjetsko veleposlaničjo trem zahodnim velesilam, tukaj pa odgovor ameriškega predsednika Nixona Kremlju, in sicer sovjetskemu ministrskemu predsedniku Kosiginu. Ameriški vladni krogi so izjavili, da je odgovor zmeren in realističen. V tem odgovoru predsednik Nixon zavrača sovjetske trditve, da so Združene države Amerike in Izrael odgo-

vorne za stopnjevanje vojne v Bližnjem vzhodu.

Nixonova poslanica Kosiginu pojasnjuje napore ameriške vlade, da bi prepričala obe stranki v sporu, naj spoštujeta premirje in poudarja, da so bili ti naporu poostreni v zvezi z nedavnimi izraelskimi letalskimi napadi na predmestja Kaira. V odgovoru ameriškega državnika Sovjetski zvezi, je tudi namig na ameriški predlog, da bi pričeli razpravljati o sporazumu na embargo nad orožjem za vse države, na spornem področju Srednjega vzhoda.

V tem pogledu v Washingtonu ugotavljajo, da je Sovjetska zveza ta predlog doslej zmerom zavračala z utemeljitvijo, da razprava o tem vprašanju nima nobene vrednosti, dokler bodo izraelske čete na arabskem zasednem ozemlju. Poleg tega Nixon poudarja osnovne točke ameriških predlogov za mirno rešitev arabsko-izraelskega spora in roti Sovjetsko zvezo, naj pri tem sodelujejo pozitivno.

JUGOSLOVANSKI ODNOSI Z GRČIJO

Na tiskovni konferenci v Beogradu je zastopnik jugoslovanskega zunanje ministristva Vujica izjavil, da Jugoslavija poseveča vsem svojim sosedom pozornost dobrih odnosov, tako tudi s sosednjimi Grčijo. Na vprašanje prihodnosti odnosov med Grčijo in Jugoslavijo, ki zadevajo obe državi (gospodarstvo, cestni promet, turizem itd.) je Vujica izjavil, da bo Jugoslavija razvijala te odnose še nadalje ter upa, da bo grška vlada vložila napore v tej smeri.

STROGE OBSODBE VOJAŠKEGA SODIŠČA V GRČIJI

Vojaško sodišče v Solunu je obsodilo na dosmrtno ječo štiri študente, ki jih dolže prevratniških dejanj v okviru »maoistične« organizacije. Na dosmrtno ječo so bili obsojeni: 23-letna Antonio Liakos in Triantafillon Mitafidis, ki sta obiskovala filozofsko fakulteto. 26-letni Anastasios Darveris in 32-letni Stergios Katsaros študenta matematične fakultete univerze v Solunu.

Poleg tega je sodišče obsodilo še pet drugih mladeničev na zaporne kazni od 18 let do dveh let in pol in enega obsojenca povrh še na kazen 30 mesecev izгона. Tako visoke kazni je zahteval javni tožilec, ki so jih sodniki nato tudi izrekli, da bi »odstranili teroristične skupine, ki delajo na škodo države.«

Obtoženci so priznali, da so uporabili silo, zato da vržejo režim in obnove svobodo v Grčiji. Devet obtožencev so dolžili, da so organizirali dinamični napad na sedež NATO v Solunu in na spomenik predsedniku ZDA Trumanu v Atenah. Atentate so izvedli pomladi lanskega leta.

WILLY BRANDT BO OBISKAL ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE

Zahodnonemški zvezni kancler Willy Brandt se bo 10. in 11. aprila pogovarjal v Washingtonu v Beli hiši z ameriškim predsednikom Richardom Nixonom o perečih mednarodnih problemih.

Willy Brandt je tretji zahodnoevropski državnik, ki bo prišel letos v Združene države Amerike. Sledil bo britanskemu ministrskemu predsedniku Haroldu Wilsonu (ki je že obiskal Washington, kot smo že poročali) in francoskemu predsedniku Georgesu Pompidouju, ki ga pričakujejo v Ameriki ob koncu februarja.

ROMUNIJA ODOBRILA POGODBO PROTI ATOMSKI OBOROŽITVI

Romunija je ratificirala pogodbo o neširjenju atomske oborožitve. Državni vodja partije Ceaucescu je ob tej priložnosti obžaloval, da pri sklepanju pogodbe niso upoštevali pripomb in kritik številnih držav in da pogodba ne preprečuje proizvodnje atomskega orožja in ne nudi nobenega jamstva proti uporabi atomskega orožja v morebitni prihodnji vojni. Vendar pa predstavlja prvi korak k omejitvi atomskega oboroževanja ter jo je Romunija v tem duhu tudi ratificirala.

V KAIRU MEDNARODNA PARLAMENTARNA KONFERENCA

V Kairu je pretekli teden razpravljala mednarodna parlamentarna konferenca o krizi na Srednjem vzhodu. Na konferenci je bilo navzočih več kot 200 poslancev iz 50 evropskih, arabskih, afriških, azijskih in južnoameriških držav.

Ob začetku konference je imel predsednik Naser govor, v katerem je orisal krizo na Bližnjem vzhodu in poudaril predvsem odgovornost ZDA za sedanji kritični položaj.

Dalje je Naser poudaril, da sedaj arabski narod plačuje krivice, ki so bile storjene Židom v Evropi, medtem ko Arabci niso nikoli ničesar storili proti Židom. Ugotovil je, da se Izrael naslanja na svojo napadalno silo, ki predstavlja zgovoren izraz njegovih ekspanzionističnih stremeljenj. Potem ko je omenil, da je Izrael trikrat po končani svetovni vojni napadel Arabce, je

dejal, da je Izraelu s svojim oboroženim nasiljem in s podporo ZDA uspelo zasesti vso Palestino in ozemlja treh arabskih neodvisnih držav. Kljub vsemu temu, je poudaril Naser, je Egipt sprejel resolucijo varnostnega sveta OZN od 22. novembra 1967, medtem ko jo je Izrael odločno zavrnil.

Naser je zatem dejal, da napadeni Arabci zavračajo »neposredna pogajanja«, ki jih vsiljuje Izrael, »ker do takšnih pogajanj lahko pride samo tedaj, če narodi priznajo svoj poraz.«

Ob koncu svojega govora je Naser izjavil, da arabski narod nima druge izbire kot boj proti napadu in je naprosil ves svet, naj pokaže »popolno in objektivno razumevanje za arabsko stvar.«

GEORGE BROWN: »ČETVERNI POGOVORI O BLIŽNJEM VZHODU — NESMISEL«

Drugi mož britanske laburistične stranke George Brown meni, da so pogovori štirih velikih sil o Bližnjem vzhodu »nesmisel« in da jih je treba ustaviti.

Brown je govoril v parlamentu, potem ko se je vrnil z obiska na Bližnjem vzhodu, kjer se je pogovarjal z izraelskimi in arabskimi državniki.

Egiptovski predsednik Naser je napovedal mednarodnem srečanju parlamentarcev v Kairu, da Arabci nimajo druge izbire kot oborožen boj, če hočejo dobiti nazaj ozemlja, ki jih je zasedel Izrael v junijski vojni 1967. »Tisto, kar so vzeli s silo, si lahko le s silo vzamemo.«

Izraelski obrambni minister Moše Dajan je izjavil, da je februar odličen za Izrael, ker bo ta mesec ameriški predsednik Nixon komično odločil, kako bo z novimi dobavami orožja Izraelu. ZDA so edina država, ki oskrbuje Izrael z orožjem.

TURČIJA NAJ BI POSREDOVALA MED IRAKOM IN IRANOM

V Ankari je bil iraški notranji minister Mahdi Ammash, ki je zaprosil turško vlado, naj posreduje pri iranski vladi, da se prepriča zaostritev sedanje krize med Irakom in Iranom, ki se lahko spremeni v oborožen spopad med tema dvema državama.

Ammash se je sestel tudi s turškim zunanjim ministrom in s predsednikom vlade Demirelom. Po sestanku je bila takoj sklicana seja turške vlade. V dobro obveščeni krogih v Ankari se je zvedelo, da je turška vlada pripravljena posredovati med Iranom in Irakom za ureditev sporov, ki vedno bolj zastrupljajo odnose med dvema državama ob Perzijskem zalivu.

TEDENSKO OGLEDALO — KOMENTAR — REPORTAŽA — TEDENSKO OGLEDALO — KOMENTAR — REPORTAŽA — KOMENTAR — TEDENSKO OGLEDALO

Volivni direndaj

Tiskarski stroji so se zagreli ob ogromnem delu. Dan na dan bruhaajo nove lepake, zdaj bolj, zdaj manj posrečene, propagandne knjižice, polne gnusno sladkega hvalisanja in prilizovanja, ter letake, da bi ljudje vendar natančno vedeli, koga ne smejo oz. koga morajo voliti. Vsak ima prav, za svoj žep seveda. Nasprotniku priznati kaj dobrega? To bi bilo sicer možno v bolj umirjenih časih, ko se volivcu in strankam ne bliža s tako blazno hitrostjo dan pričakovani in strahu, upa in obupa. Zdaj pa je strankarskim generalom padlo kakor luskine na oči in ne morejo več spregledati. Vsak je storil največ, v vsedržavnem okviru za Avstrijo, v deželnem za Koroško. Ogrožen je napredek, blaginja in šiling se bosta skrhalo in se razdrobila na nešteto koncev, če bo izid proti pričakovanju strank, v nevarnosti je človek (jasno, zaradi človeka pred človekom), ker pač preti taka in taka vladavina. Eden se šopiri s svojimi zaslugami, storjenimi in obljubljenimi ali vsaj že načrtovanimi; drugi z boljimi izgledi za prihodnost; zopet tretji pokoplje vse v grob, kar so storili drugi, in misli, da je končno napočil čas njemu in njegovim idejam, postavljenim v evropski okvir (izgleda, kot da je postala naša stara Evropa neke vrste moderni pralni prašek, ki opere vse madeže, ali pa kako cepivo proti nalezljivim in zalezljivim boleznim, uporabljivo zlasti v kritičnih časih); zopet drugi obljublja vse drugače. In tako se vrta ta cirkus. Vsi so tvegali z visokega trapeza skok v globino; mrežo so sicer

razpeli, a tako, da je gledalci in občudovalci skoraj ne vidijo. Njim je tudi padlo kakor luskine na oči. Mnogi ali ne morejo ali pa nočejo spregledati.

Bogata žetev ...

Za državnozborske volitve se poteguje šest strank, poleg štirih znanih še Olahova DFP in skrajno desničarska NDP, ki sicer na Koroškem in v nekaterih drugih volivnih okrožjih ne bo kandidirala. Za koroški deželni zbor se potegujejo SPÖ, ÖVP, FPÖ in KPÖ.

Kandidati drviyo skozi državo, bolj prizadevni v svojem strankarskem trudu kot tekmovalci na olimpijskih igrah ali raznih svetovnih prvenstvih, posamezni dogodki te prav spominjajo na ostre hokejske ali boksarske dvoboje, nekateri prav na roko-borbo v prostem slogu. Vsak hoče zabiti nasprotniku čim več golov, večkrat se znajde gumasta ploščica, tudi puk imenovana, celo v lastnih vratih. Tega pa seveda nočejo priznati, kajti to bi bilo sila neprijetno, kar bridko. Taki papeži se ne motijo. Njihovi izreki, njihove sodbe morajo zaležiti, če ne, potem zbogom. Tu se dela za Avstrijo. Vsak je storil največ. Tu se gara za Koroško. Vsak je pretil največ znojca, če že ne v večjih količinah, vsaj v kapljicah. Pa kdo potem more reči, da to ni nič. Laž!

In občinstvo kriči, hrešči, žvižga, ploska, se vije v krčih, se navdušuje, napetost presega že mejo histerije, vsak čas bo sledil srčni infarkt. Tam bo nemu odklenkalo, a zato se bo drugi povzpel gotovo višje. Ob-

rekovanja in govornice se oblačijo v plašč resnice. Udarci v trebuh, sicer v boksu prepovedani, so seveda v rokoborbi v prostem slogu dovoljeni. Če ne zaleže prepričevalna moč, se bo našlo kaj drugega, bolj učinkovitega. Pojavljajo se strahovi iz gradu vetrinjskega, tam v blatu okoli Vetrinja že požira svoje žrtve nov zmaj. Mogoče se bo našel kak nov Heraklej, ki ga bo ukrotil, podobno, kot je opravil oni iz grškega bajeslovja nadvse uspešno svojih dvanajst naporov. A revež je moral umreti mučne smrti.

... ali toča

Zadnje nedeljo februarja se bo zvedelo, kdo je na Koroškem zmagovalec po točkah ali kdo je šel v tehnični oz. celo klasični k. o. Zmagali bodo kljub temu najbrž vsi, vsak po svoje, kot je bilo doslej navada. Volivci bodo že verjeli. Nekoliko drugačna slika se nam obeta za večer prve marčne nedelje. Bomo videli.

Potem bodo sledila dolgovozna pogajanja za vlado. Ali bo enobarvna, ali pa, kar je bolj verjetno, koalicijska. Velika, mala, če mala, potem po sklepu FPÖ, razglašene 16. januarja, med ÖVP in FPÖ. Bog si vedi, nekaj že bo. Sledilo bo jadikovanje, da ljudstvo ni moglo razumeti in spregledati teh in teh dalekosežnih, učinkovitih potez tega in tega junaka v šahovski tekmi. Sledile bodo zahvale volivcem, obljubilo se jim bo, da se bodo izpolnile vse obljube. Do konca premirja bodo že pozabili to ali ono malenkost iz mastnega bogastva obljub.

Eden te vabi z resnim, pristno avstrijskim pogledom, drugi s strokovnjaškim nasmehom, ta s poglavarsko zvišenostjo,

drugi s tipično koroško govorniško držo, z roko, ki drži pokonci tri druge kandidate, nekateri so usmerili palce proti vesolju, da bi šla smer čim više in bi se tudi ta naša dežela uvrstila med vesoljske sile, zopet drugi si ne upa na lepkih govoriti glasno, kaj, če bi te slišal gospodar. Nezaslišano!

Na dražbi

Koroška je dežela prehoda, narodi prihajajo in grejo, ostala sta dva, Slovenci in Nemci (Slovenci so prišli prej). Slovence varuje senžermenska pogodba iz leta 1919 in državna iz leta 1955. Iz zakladnice člana 7 državne pogodbe smo dobili koroški Slovenci do zdaj le gimnazijo; lastno poslopje bodo začeli graditi letos, tako so nam vsaj obljubili. Glede slovenskega uradnega jezika dodatno k nemškemu je izšel nekak odlok. Drugače nič, čisto nič. Tu se vidi, kako resno jemljejo merodajni dejavniki člen 7, ki je sestavni del državne pogodbe. O tem se zdaj seveda ne čuje nič, ker se pač ne sme slišati, kajti veliki stranki snubita Slovence.

Pač velja staro pravilo, da brozge ne smeš mešati, če hočeš, da bi se usedla. Gotovo se bodo pojavile spet kake obljube, blago zveneče in glasno doneče. Jasno, bližajo se volitve in Slovence je treba ujeti, jih zaviti in uspavati v pozlačenem papirju obetov; nekaka zlata bula. Da je to samo zanka, mreža, ki jih naj bi zapletla v popolno odvisnost, obsodila na ozki strankarski geto, jih razdvojila dokončno, v smislu jasnih načelnih nazorov nenačelnosti, o tem se ne sliši nič, ker se pač ne sme nič slišati. Pa konec!

Jože Wakounig

Podjunski Andrej Pajk

Zgodovina se ponavlja. Spomini starega Slovenca Andreja Pajka, in spomini Podjunčana Andreja-Andrejeviča, so sicer narazen polnih 132 let, vendar so si na moč slični. Napoleonova zasedba je trajala od leta 1809 do 1813, torej štiri leta. Hitlerjeva pa od 1938-1945, to je sedem let. Oba sta bila lačna tuje zemlje. Napoleon se je smatral že za vladarja Evrope. Ker pa mu je dišala rodovitna ruska zemlja, se je hotel polastiti še te. Človek obrača, Bog pa obrne. Ta rek je že star, toda čas ga še ni obrabil. Ruske zime so ostre, in baš ta zima je ponižala mojstra Napoleona in njegovo do tedaj zmagojučo armado. K temu so seveda pripomogli slavni ruski kozaki, ki so bili trepet prezebajoči francoski armadi. Mraz, glad, goreča Moskva, Smolensk in reka Berezina, so bili grobovi Slovencev, Hrvatov, Čehov, Poljakov, Nemcev, Francozov in tudi Špancev. Na tisoče in tisoče jih je padlo, umrlo od lakote in mraza, za mokri grob pa je prispevala ledena reka Berezina. Izmed Slovencev se je vrnil edino Andrej Pajk, iz Jurčičeve domovine. Prekrel je Napoleona do belih kosti.

Slično zgodbo nam je na široko raztegnil Mirko Kumer, ko je zajel, svoje in njegovih trpinov, doživljuje v knjigi, »Po sili vojak« v minuli vojni. Prodril je globoko v temne sile, ki so obkrožale takratno evropsko lbojišče dveh velesil, ki sta si pravzaprav pri zasedbi Poljske leta 1939 tovariško delili njeno ozemlje.

In vendar sta Hitler in Stalin že takrat načrtovala boj eden proti drugemu. Koliko gorja sta napravila svojim podanikom, kaj šele vsem tistim, ki sta jih zasedla z nasiljem. Nedolžni narod je trpel seveda na obeh straneh. V tej vojni pa ni trpel samo vojak na fronti, temveč vsa ljudstva v zadledju, kakor tudi narodnost, veta itd. Strankarstvo je izgubilo, a mesto njega sta zavladala dva tirana. Naposled so prišli med dva kamna tudi tisti, ki se niso nikdar politično udejstvovali. Judje so trepetali in bežali pred nacizmom. Vsak, kdor ni odbraval tega režima, je bil v nevarnosti za svoje življenje. Tudi narodnost je vrgla na tehtnico svoje žrtve. Tako je bilo pri nas.

Moti pa se, kdor misli, da je bilo v Rusiji drugače. Prav tako strma je bila pot k peklenškemu cilju, ki si ga je zastavil brezbožni komunizem. Okrog deset milijonov ljudi je umrlo od lakote; k temu moramo prišteti tudi tiste, ki so jim bili kakorkoli nevarni, saj jih je bilo tudi okrog dva milijona, in nič manj tistih, ki so v raznih kazenskih taboriščih na strašnem prisilnem delu našli žalostno smrt. Vsega skupaj je poslal Stalin okoli petnajst milijonov ljudi na oni svet.

Eden izmed meni podrejenih delavcev, ki pa že počiva sedem let v grobu, doma iz Kavkaza, mi je zaupno povedal, da je bil na straži, kjer je bilo vskladiščenega ogromno žita, ki je splesnilo zaradi nepravilnega ravnanja tistih, ki niso imeli pojma o kmetijstvu. Prav v bližini so pa ljudje s travo v ustih umirali od lakote. In to v evropski žitnici. Take in enake vesti mi je pravil Mihael Kostin, mož priden kot čebela, katerega nisem nikoli ujel na laži. Takšno početje pri Stalinu. Gospodarsko je bilo pri Hitlerju drugače. Zveličali pa so se lahko tudi samo tisti, ki so trobili v njegov rog. Zadnje poglavje je doseglo svoj višek v nemško-sovjetski drami, ki se je odigrala na bojnih poljanah Evrope. Račun za to žaloigro niso plačali samo krivci, temveč, na žalost, tudi nedolžni ljudje.

Mirko Kumer nam nazorno opisuje krivice, ki so se godile, ne samo vojakom, temveč tudi civilistom obeh vladajočih mogetcev. Toda Mirko Kumer ni nobenega

Zemljevidi slovenskih dežel

Trubarjev akvariat Cankarjeve založbe v Ljubljani je izdal osem posnetkov zemljevidov slovenskih dežel; pet zemljevidov je iz 16. stoletja, eden iz 17. in dva iz 18. stoletja. Natisnjeni so na posameznih listih. So ročno barvani, da bi se kar najbolj približali izgledu originalov. Glede izdelave jim ni kaj reči, zelo dobri so. Morda bi pripomnili le to, da bi vtis originala še povečali, če bi jih natisnili na papir, ki bi bil kar najbolj podoben papirju iz časov, ko so omenjeni zemljevidi nastajali. Izšlo je 400 oštevilčenih izvodov.

Mapi je priložen droban zvezek z razlagami zemljevidov, ki jih je z veliko vestnostjo napisal dr. Valter Bohinec, ki je pripravil zemljevide tudi za tisk. Izbral je tipične kartografske prikaze naših dežel, med njimi dva, ki sta jih izdala moža, ki sta živela pri nas, to sta Hierschvogel in naš rojak Florjančič. Druge so narisali poznani evropski kartografi, ki so le posredno poznali naše kraje.

Originale, po katerih so napravljeni posnetki, hranijo v študijski knjižnici Mirana Jarca v Novem mestu, Florjančičevo karto Kranjske pa v muzeju v Ljubljani.

prekrel, pač pa zveni iz njegovega pripovedovanja poziv vsem ljudem na zemlji, naj si zapomnijo, da sila, laž, umor, goljufija, zatiranje, ječa in koncentracijska taborišča, naj bo pri nacistih ali komunistih, ne morejo imeti dobrega konca. Če hočeš pridobiti nasprotnika, mu vrni z dobrim, ker, kar ne želiš sebi, tudi drugim ne stori. Sam Mirko, kot tolmač ruskega jezika, je

„Hodl de Bodl“ na pliberškem odru

Pustno razpoloženje se kaže vsepovsod: doživljamo ga ob okrašenih cestah, trgovinah in ob različnih več ali manj zabavnih maškeradah.

Tu pa tam pa se najdejo še ljudje, ki ob tem pustnem vrvenju kaj ustvarijo. Le-ti zajamejo človeški humor nekoliko globlje, tako da pustno izživljanje zadobi višji smoter.

Tako smo se odzvali povabilu pliberške farne mladine, ki se je lotila uprizoritve stare holandske pravljice - Hodl de Bodl na. Morda se komu zdi to ime čudno, pa saj je tudi. Glavna oseba - Hodl de Bodl - je cunjar, ki vleče za seboj svoj voziček, v katerem zbira staro blago. Je to komična figura, kot jo najdemo v Raimundovih igrah: oseba, ki zapleta in razpleta odrsko dejanje, ustvarja zamenjave in zmešnjave ter tako vodi do komike. Komika pa se ne odraža samo v dejanju, temveč tudi v jeziku samem. Tako opravičuje junak lenobo vaškega policista Jorisa s tem, da mu zatrjuje, da je »predelan«.

Igra zadobi tako še več smešnosti in izvabi pri gledavcu nepretrgan smeh.

Scena in maske so bile zelo okusne, le

Glasbenik Blaž Arnič - umrl

V nedeljo, 1. februarja, je postal žrtev prometne nesreče znani slovenski skladatelj Blaž Arnič, redni profesor za kompozicijo na ljubljanski akademiji za glasbo.

Prof. Arnič je bil rojen leta 1901 v Ljučah v Savinjski dolini. Svoje študije je začel najprej v Ljubljani, potem pa se je izpopolnjeval v kompoziciji in dirigiranju na Dunaju, v Varšavi in Parizu.

Po drugi svetovni vojni je postal redni profesor na akademiji za glasbo v Ljubljani, in ostal tam do svoje prezgodnje smrti, ki ga je iztrgala le mnogo prezgodaj, saj je pravkar dokončaval svojo deveto simfonijo.

Kot glasbenik je Blaž Arnič ustvarjal svoje kompozicije v duhu prikrojenem slovenskemu človeku, in sicer simfonije, simfonične pesnitve, komorne in klavirske in druge skladbe. Nikakor ni slučaj, da je skladatelj dal vsaki svoji simfoniji naslove, iz katerih je natanko razvidno, kaj je upodobil: »Te Deum«, »Simfonija psalmov«, »Prebujenje«, »Duma«, »Vojna in mir«,

PROFET ABSOLUTNE HUMANOSTI:

Sir Bertrand Russell - umrl

V Walesu je v ponedeljek, 2. februarja, v starosti 97 let umrl britanski filozof in Nobelov nagrajenec za literaturo 1950 Sir Bertrand Russell.

Pri 30 letih je bil že znan matematik, pri 50 filozof, svoje zadnje življenjsko obdobje pa je posvetil boju za mir in pravičnost, ki naj bi bila enaka za vse, ne glede na politično, rasno, versko in še kako drugo pripadnost. Izreden in nepopustljiv nasprotnik atomskega orožja, je leta 1963 ustvaril znano Russellovo ustanovo za mir, kakor je tudi kasneje dal pobudo za ustanovitev mednarodnega sodišča za ugotavljanje zločinov v Vietnamu. Po teh dveh pobudah ga svet tudi najbolj pozna, saj je

marsikatero krivico zavrnil, in s tem marsikateremu solzo utrnil, dasiravno je bil sam tudi večkrat potreben pomoči.

Knjiga »Po sili vojak« je izšla pri Mohorjevi družbi v Celovcu, in se dobi prav tam. Vredna je, da ji posvetiš nekaj časa. Ne beri jo naglo ali površno, premisli ob stvkih kaj čitaš. Ogromno je bilo ljudi, ki so se udeležili te žaloigre, mogoče tudi ti. Vsi skupaj pa si izprašajmo vst, če smo tudi mi hote ali ne hote dolili k temu grenkemu trpljenju kapljo pelina, in s tem povečali grozote te strašne morije. Glejmo, da se te vrste tragedije nikoli več ne ponovijo. Bodimo strpni drug do drugega, pa naj bo to glede narodnosti, vere, ali svetovnega nazora. Junaški čin proti nasprotniku, naj nam ne bo več »juriš« temveč usmiljeno odpuščanje in ljubezen do bližnjega. Če bo ta sila tako močna, da premagamo sami sebe, je zmaga nad pohleptom, nevoščljivostjo, lažjo, jezo in vsem slabim dobljena. Takrat se bo vrnila v naše duše zadovoljnost, in mirno bomo zrlji iz sedanjosti v bodočnost. K. R.

SLOVENC

doma in po svetu

70-letnica monsignorja dr. Jožeta Jagodica

Šele sedaj smo izvedeli, da je v decembru lanskega leta slavil msgr. dr. Jože Jagodic svoj 70. rojstni dan. Gospod msgr. dr. Jože Jagodic se je rodil 13. decembra leta 1899 na Visokem nad Kranjem, v pristni kmečki družini. Med študijskim časom ga je zajela vojna, zaradi tega so ga poklicali k vojakom. Po vojni je vstopil v ljubljansko bogoslovje. Prvo mašo je zapel leta 1922, a ljubljanski nadškof dr. Jeglič ga je vzel k sebi za svojega tajnika. Ostal je vsa leta do maja 1945 na škofiji, najprej kot tajnik, potem kot vršilec dolžnosti kanclerja ter nato kot škofijski kancler. Leta 1944 je na teološki fakulteti v Ljubljani promoviral za doktorja teologije. Za tehtno sodelovanje pri ljubljanski sinodi, ki jo je sklical tedanji škof dr. Rožman, mu je leta kot znak priznanja preskrbel monsignorsko čast.

Po drugi svetovni vojni ga je usoda privedla na Koroško, in sicer najprej na Vzhodno Tirolsko. Sveta stolica ga je leta 1946 imenovala za narodnega delegata papeške misije za Avstrijo in Zahodno Nemčijo, in sicer za preseljene osebe in begunce ter izgnance. Ostal je narodni delegat papeške misije do konca. Ta misija je bila namreč predhodnica okrožnice »Exul Familia«, ki jo je Pij XII. uzakonil in sedaj papež Pavel VI. izpopolnil.

Za slovensko zgodovino je izredno pomembna knjiga o nadškofu dr. Bonaventuri Jeglicu, ki jo je napisal vprav msgr. dr. Jože Jagodic. Ta knjiga ne prikazuje le osebnosti nadškofa Jegliča, temveč je tudi bogat vir zgodovinskih dogodkov tiste dobe.

Novice iz Argentine

Pretekli mesec se je v Buenos Airesu hitro razširila žalostna novica, da je nenadoma umrl slovenski rojak Zdravko Fale. Pokojni je bil rojen v Ljubljani. Po vojni se je umaknil na Koroško, odkoder je s prvo slovensko skupino prišel v Argentino. V Buenos Airesu je dobil zaposlitev najprej kot tkalec, zadnja leta pa je imel svojo lastno pletilno delavnico za otroška oblačila.

Prav tako v Buenos Airesu je izdihnil svojo blago dušo slovenski podjetnik Boris Zalokar. Umrl je za kapjo. Še dva dni prej je obhajal svojo 50. obletnico in se je počutil dobro in razigrano.

Jubilejna nagrada glasbenikom

Te dni je republiški tajnik za prosveto in kulturo Slavko Bohanec izročil jubilejno nagrado dirigentoma Jakovu Cipiciju in Radu Simonitiju. Cipci slavi petdesetletnico, Simoniti pa tridesetletnico ustvarjalnega dela na glasbenem področju. Njuni imeni sta tesno povezani s slovenskim kulturnim življenjem po drugi svetovni vojni, saj sta s svojim delom kazala pot slovenski povojni glasbi.

razvil je tudi svojevrstno filozofijo matematike, v okviru katere je zlasti posvečal veliko pozornost graditvi matematične logike.

Evklida je odkril pri svojih enajstih letih in je o njem sam dejal, da ga je »prevzel, kot prva ljubezen«. Od tedaj do njegovega osemtridesetega leta mu je bila matematika, hkrati s filozofijo, največja strast. Leta 1903 je objavil svoje »Principie matematike«, kasneje, skupaj s profesorjem Whiteheadom z univerze v Cambridgeu, pa še »Principia mathematica«, delo, ki ga smatrajo za eno izmed najvažnejših znanstvenih del našega stoletja.

Bertrand Russell se je rodil 18. maja 1872 v eni izmed najbolj znanih plemenitaskih družin Anglije, katere glavna veja nosi plemiški naslov Bedfordskih vojvod že od XVII. stoletja. V političnem življenju so člani družine Russell zmerom zastopali radikalne ideje. Eden teh, William Russell, je bil celo obglavljen zaradi udeležbe v uporu proti kralju Karlu II. Njegov stari oče, prvi grof in bolj znan kot lord John Russell, pa je bil eden od najvidnejših ministrov kraljice Viktorije.

Kljub temu, da je bil ateist, ki ni subjektivistično priznaval »nikakršne zakonitosti v zgodovini«, je posvetilo vatikansko glasilo »L'Osservatore Romano« velikemu filozofu članek, v katerem priznava Russellu vzvišene človeške lastnosti, njegovo doslednost in zvestobo človeškemu dostojanstvu in svobodi. Pri tem pravi glasilo, da je bil istočasno krotek in strašen oporečnik.

Darujte za tiskovni sklad!

20. februarja - družinski postni dan

Na kvatrni petek, 20. februarja, obhajamo v Avstriji kot vsako leto (že deset let zapovrstjo) »družinski postni dan«. V zadnjih letih so dosegle zbirke »družinskega postnega dne« lepe vsote denarja. Tako je bilo mogoče pomagati tisočim ljudem, ki so stradali in od lakote umirali na Koreji, Laosu, in danes, ko najhujše trpi prebivalstvo vzhodnega dela Nigerije - nekdanje Biafre (zlasti tam je umrlo od lakote že nad dva milijona ljudi).

Zidali so že mnogo domov, bolnišnic in drugih zavodov iz prispevkov, ki so jih naše družine v Avstriji takorekoč od ust pritržgale in s tem storile velikansko človekoljubno delo ljubezni in usmiljenja.

Pomagajo tudi za naprej. Veliko je še potreb, veliko milijonov ljudi umira na svetu tudi še danes od lakote. Bodimo velikodušni in na ta način doprinesimo po svojih močeh vsak svoj dar za naše brate in sestre v pomanjkanju, bedi in brezdomstvu. Mislimo na to prihodnji teden, ko bomo iz ljubezni do bližnjega imeli skromno kosilo in v krščanskem duhu dejansko pomagali ubogim, ki se ne morejo do sitega najesti. Zavedajmo se Jezusovih besed: »Kar ste storili enemu izmed mojih najmanjših bratov, to ste meni storili!«

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA V CELOVCU

V okviru medsebojnega dogovora med Krščansko kulturno zvezo in Slovensko prosvetno zvezo, ki sta sklenili, da skupno organizirata vsaka po en strokovni tečaj, prireja Slovenska prosvetna zveza

zborovodski tečaj

ki bo v soboto in nedeljo, 14. in 15. februarja 1970, v hotelu RUTAR v Dobrli vesi.

Na ta tečaj vabimo vse zborovodje koroških pevskih zborov. Ker bo ta tečaj namenjen tudi začetnikom oziroma tistim, ki se zanimajo za zborovodstvo, vabimo k udeležbi tudi take, ki želijo ustanoviti svoj pevski zbor ali pa kakorkoli delovati na pevskem področju. Pri tem predvsem mislimo na učitelje in jih posebej vabimo, da se tega tečaja po možnosti udeležijo.

Tečaj bodo vodili trije priznani glasbeni umetniki, in sicer:

prof. Radovan Gobec
prof. Branko Rajšter in
Lojze Lebič

Predavanja se pričnejo v soboto, 14. 2. 1970, ob 13. uri.

Tečaj bo izveden na osnovi posebnega učnega načrta, v katerem bodo zajete priprave zborovodje, praktično delo z zborom, interpretacija skladb in glasovna izobrazba.

Stroški za prenočišče in prehrano znašajo šil. 80.-

LEDINCE

Družina Hajnška Resmana se je povečala še za enega člana. Žena Elči je namreč nedavno povila srčkano hčerko. Krstili so jo v pečniški farni cerkvi na ime Gabrijela. Čestitamo!

BILČOVŠ

Slovensko prosvetno društvo »Bilka« v Bilčovsu vabi na

ZABAVNO PRIREDITEV

v nedeljo, 15. februarja 1970, ob pol osmih zvečer v dvorani pri Miklavžu.

Vsi, ki se od srca radi nasmejete, prsrčno vabljeni!

SELE

(Pri nas se giblje)

V nedeljo, 1. februarja, so se pri nas zbrali iz raznih krajev Koroške večji otroci organizacije »Jungchar« k smuškemu tekmovalstvu na progi na Uznikovem. Pred tekmovalstvom so imeli ob 9. uri lastno božjo službo. Odlikovali so se z lepim petjem in polbožnim obnašanjem.

Isto popoldne je domače športno društvo »Košuta« zbralo svoje člane k veselici pri Falleju. V kratkem pa priredi tudi tekme v smuku.

V šoli se vsak teden vrši tečaj za prvo pomoč v nezgodah pod vodstvom primarija. Obisk je zelo številan.

Svoj tečaj imajo pa tudi psi, katere dresirajo za iskanje in reševanje v sneženih plazovih zasutih. Javljajo se ti psi s hraba ob carinski hiši z zbornim lajanjem.

Odrska dejavnost v Dobrli vesi

V zadnjem času se v Podjuni veliko govori o dveh igrah: O igri Prežihovega Voranca »Pernjakovi«, katero uspešno prireja mladina iz Pliberka in o »Rozamundi«, katero uprizarja farna mladina iz Dobrle vesi. O teh igrah je »Naš tednik« pred kratkim že poročal.

Toda pri igri »Rozamundi« je tisti, ki je o tej igri poročal gledal samo na potek igre in na igralske zmožnosti posameznih igralcev, ni pa imenoval osebe, ki vodi to igro, kratko povedano, nismo mogli zvedeti, kdo je sploh režiser te igre.

Medtem ko je farna mladina uspešno gostovala s to igro v Železni Kapli, v št. Primožu in nazadnje v Globasnici, kjer je razen številnih gledalcev tudi lahko pozdravila pisatelja te igre, gospo Matildo Košutnikovo in Rajmunda Greinerja, smo poskušali v Dobrli vesi zvedeti, kdo je režiser. Zelo smo se trudili in po dolgem vpraševanju smo zvedeli resnico. Čudili se boste, tudi mi smo bili presenečeni, ko smo to zvedeli. Režiser ni nihče drug, kot naš bivši novomašnik in sedanji prefekt Poldej Zunder. Vsi se boste vprašali, kako pa je ta prišel do te funkcije. Ko je farna mladina rabila vodečo roko, se je spomnila na njega, ker je vedela, da je patriot. Z veseljem je sprejel prošnjo in žrtvoval cele počitnice. Vselej, če so imeli vaje, se je pripeljal z avtom iz Celovca, ja včasih celo iz št. Janža, kjer je pridno pomagal g. župniku. Če pomislimo, koliko truda in požrtvovalnosti je bilo potrebno in s kakšnim veseljem je igralce pripravljala na premiero, ki je bila na dan Treh kraljev v Dobrli vesi, moramo samo reči: vsa čast gospodu

prefektu. Delo ni bilo zaman, kajti s to igro je farna mladina dokazala, da še vedno kaj zmore, če hoče. Želimo gospodu prefektu, kot tudi mladim igralcem še mnogo uspeha z »Rozamundo« in upamo, da se nam bodo še letos predstavili s kakšno drugo igro.

Ob tej priložnosti se gospodu prefektu zahvaljuje tudi farna mladina, za ves trud in za vse žrtve, ki jih je doprinašal. Naj nam oprostijo, da se pri vajah nismo vselej tako obnašali, kot bi se spodobilo. Nekateri se pač tega niso zavedali, da s tem žalijo in razžejajo samo režiserja. V bodoče se bomo poboljšali. Upamo, da se bo še pogostokrat vrnil med nas in nam bo še za prihodnje igre vodeča roka.

Nadalje se farna mladina zahvaljuje še g. kaplanu Folteju Gotthardu, ki je izvrševal pri tej igri veliko funkcij. Ena izmed teh je bila, da je kot reporter spravil ves potek igre na magnetofon - majhen spomin za poznejši čas. Lepa hvala velja tudi našemu prijatelju Miheju Hanschou. Skrbel je, da je bila razsvetljava vedno v najlepšem redu, kar je pri tej igri res zelo potrebno. Hvala lepa za ves trud! Nazadnje se pa še zahvaljujemo vsem tistim, ki so tudi pomagali, da smo mogli uprizoriti to igro, in jih ne moremo navesti. Omeniti pa smemo še samo eno osebo - gospo kuharico. Skrbela je, da nikoli nismo vadili premraženih ali lačni, razen tega je še spravila garderobo v pravi red in nam pomagala, kjer je pač mogla. Tisočera vam hvala!

Skratka, farna mladina se zahvaljuje vsem, in upa tudi v bodoče na njihovo podporo.

10-dnevno romanje v LURD z avtobusom od 21. do 30. aprila 1970

Med potjo obiščemo grob sv. Antona v Padovi; znamenito Marijino svetišče v Oropi ob vnožju švicarskih alp; baziliko Marije Pomočnice v Turinu; grob sv. Janeza Vianaja v Arsu in Einsiedeln v Švici.

Čas prijave samo do 1. aprila 1970.

Cene samo 2400 šilingov

Prijave sprejema: 1. Dušnopastirski urad, Viktringer Ring 26, Klagenfurt;
2. Štefan Sienčnik, 9141 Eberndorf;
3. P. Roman Motore, Waaggasse 1, 9020 Klagenfurt.

Oživel je tudi društveni oder. Dne 6. januarja so naši študentje uprizorili dramo »Begunka«. V nedeljo, 25. januarja, so pri nas gostovali Šmihelčani z dramo »Sin«. Občudovali smo jih v doživljem nastopu in kar pretreslo nas je dogajanje, posebno tragičen konec. Tembolj pa smo se nasmejali zadnjo nedeljo, 8. februarja, ob zapletu veseloigre »Trije vaški svetniki« ob živahnosti in mimiki igralcev. Za pripravo te igre je bilo le malo časa, zato se čudimo, da so naši igralci podali to smešno zgodbo tako naravno in zabavno. Udeležba občinstva je bila zelo številna.

GLOBASNICA

Kot že nekaj let sem, bi se radi ob začetku novega leta še enkrat spomnili faranov, ki so se poslovili lani za vedno od nas. Najprej se je oglasil mrtvaški zvon in zapel v slovo staremu Zamrovemu očetu Matevžu Smrečniku. »Naš tednik« je prinesel že svoj čas o njegovi življenjski poti daljšo posmrtnico. Rajni oče spi že čez leto dni, njegov duh pa je ostal živ v njegovem številnem potomstvu, ki po svojem značaju in svoji podjetnosti oblikuje v znatni meri naše narodno občestvo. Koj za njim je sprejel vpoklic v armado rajnih 82-letni stari Zafran Andrej Kert. Ob ovsenem kruhu, lesnikah in trdem delu, je preživljal svojo mladost pri Homarju v Rutah, visoko nad Globasnico. Medtem se je ta nekdanja lepa kmetija spremenila v puščo, še pred desetletji pa so tam često opozarjali strelji iz možnarjev Globašane, da jim preti neurje in toča. Ta buden Homarjev rod je bil prepričan, da s streljanjem nevihto zavrne, predvsem pa obvarje okolico pred točo. Ko je rajni po njem podedoval Zafranovo domačijo v Globasnici, si je ustanovil tudi lastno družino. Po rani smrti žene Mice je kmetijo oddal hčerki Rozini. Rajni oče je bil globoko veren mož in čeprav se je zadnje čase le počasi premikal, ni zlepa zamudil vsakdanje maše v farni

cerkvi. Tudi »Naš tednik« je redno prebiral, tožil pa je, da prinaša premalo novic.

Osem dni nato pa je odpotovala za očetom v večnost tudi njegova 49-letna hčerka Rozina Enzi. Delavni ženi in materi je postalo nenadoma slabo, po naročilu zdravnika so jo prepeljali v bolnico, kjer je čez nekaj ur izdihnila. Le par mesecev nato se je pridružila sestri in očetu še njegova najmlajša hči Liza, poročena Cirgoj, ki je podlegla po tihem, ljudem komaj vidnem, možu in peterim otročjem posvečenem življenju zavratni bolezni.

Še v najlepših letih se je nepričakovano preselila v večnost tudi vedno nasmejana in prijazna Mojca Trinkl, roj. Jenšac. S svojim živahnim in zanimivim pripovedovanjem - kakor bi brala iz kake napete povesti, je znala slikati še tako neznatne in vsakdanje reči - je spravila čestokrat še tako čemernega človeka v dobro voljo. Bila je tudi ena vedno bolj redkih žena, ki je še sama mesila in pekla doma kruh. Zapravila je moža, sina in hčer.

Tudi o smrti kovača Jurija Konečnik je naš list že poročal. Rajnega Jurija je dičila neumorna delavnost. Ko se je po nevarnem simuliranju - delal se je slaboumnega - znebil Hitlerjeve vojaške suknje in se vrnil domov, je moral s svojo družino v izgnanstvo na Hesselberg. Za njegove strokovne sposobnosti so kmalu izvedeli okoliški domačini in ga pričeli klicati zdaj sem zdaj tja. Tako je postal Jurij stalna vez med taboriščem in zunanjim svetom, iz katerega izseljencem ni samo prinašal novic, temveč tudi zunaj taborišča težko dosegljive priboljške kot jajca, meso in podobno.

V Podjuni je preminil koncem decembra Jurij Pečnik, stari Pokornov oče. Od šestnajstih Koželjevih otrok, ki so se povečini preselili iz strmih pobočij Pece na njeno vnožje, se je tudi rajni naselil v dolini, kjer se je priženil. Čeprav gorjanec z dušo in telesom, se je kmalu spremenil v

VABILO

Slovensko prosvetno društvo na Radišah, v ljudo vabi vse prijatelje odrske umetnosti na pretresljivo igro, ki jo je dramatiziral in dokončal po znanem romanu Prežihovega Voranca »Jamnica« Herbert Grün

PERNJAKOVI

Gostuje farna igralska skupina iz Pliberka v nedeljo, 15. februarja 1970, ob 15. uri v dvorani pri cerkvi na Radišah.

Vsi od blizu in daleč prsrčno vabljeni!

O d b o r

pristnega kmeta - poljanca. Bujna fantazija, dediščina očetove hiše, s katero je rad razlagal navadnim zemljanom prikrite tajne in uganke življenja, pa mu je ostala zvesta spremljevalka do zadnjega.

Od Krupiča v Slovenjah do Tomuna v Globasnici je uro hoda, od Krupiča, kjer ji je tekla zibelka, pa do Tomuna, kjer je ja vedno zatisnila oči, je v glavnem potekala tudi življenjska pot nad 82-letne, blage in Bogu vdane žene Marije Lipuš, roj. Oparjan. - V daljnem Celju je preminil lani tudi sodnijski uradnik v pokojih Jože Gregorič, naš rojak iz Male vesi. Jože Gregorič je bil pred in po prvi svetovni vojni eden najbolj vnetih delavnih članov Kat. slov. izobraž. društva v Globasnici in mu bil več let tudi predsednik. Ker so se takrat društveniki neprestano urili v nastopih in si v raznih tečajih in društvenih knjižnicah stalno bogatili znanje, je marsikateri brez posebnih šol lahko nastopil pisarniško službo. Tako je tudi rajni postal sodnijski uradnik. Naj sveti vsem našim rajnim večna luč in naj v miru počivajo!

PLIBERK

(Občinske zadeve)

V soboto, dne 24. 1. t. l., je zasedal občinski odbor in obravnaval proračun za leto 1970. Proračun je sestavljala mestni uradni nadzornik Milavec po lanskem proračunu in ga predložil finančnemu občinskemu odboru, ki ga je odobril in soglasno sprejel. Vmes pa so posamezni odborniki dajali občinskemu predstojništvu še različne spodbude, kako naj se denar v poslovnem letu uporablja.

Za občane navajamo nekatere važnejše postavke proračuna:

Župan dobi za svoje delo odškodnino v višini plače deželnega uradnika V. stopnje. Podžupan dobi kot kmetijski občinski referent primerno mesečno plačo. Za seje dobijo občinski odborniki odškodnino, ki sme znesti tri odstotke županove odškodnine. Ker je občinskih odbornikov brez župana še šestnajst, znesejo seje odškodnine letno 54.000 šilingov.

Občina zaposluje štiri in pol uradnikov. (Polovica zaposlitve enega uradnika odpade na stanovski urad.) Ti uradniki stanejo občino letno 395.000 šilingov. Poleg njih imamo še dva pogodbeni uslužbenca in tri vajence, kar stane nadaljnjih 159.000 šilingov. Tako gre za občinsko upravo letno 821.700 šilingov.

Druga večja postavka je skrb za šole. Učitelji so plačani od države, vse drugo pa mora pokrsbeti občina. Ker obiskuje nekaj učencev šole izven naše občine, mora občina plačevati tjakaj šolske prispevke. Ti znesejo za vse šole (ljudske, obrtne, kmetijske, nadaljevalne in gimnazijo v Velikovicu) skupno 225.000 šilingov. Domače šole pa porabijo: Pliberk 161.000, Libuče 93.000, Šmarjeta 69.000, Božji grob 105.300, Vogrče 95.00 in Koml 34.000, skupno 560.000 šilingov.

Otroški vrtec v Pliberku stane 173.000 šilingov. K temu prispevajo starši le 38.000 in dežela 40.000 šilingov, 95.000 šilingov (Nadaljevanje na 5. strani)

Za 3 kg suhega perila z varnostnim pretikalom in bobnom iz plemenitega jekla, ki ne rjavi, sedaj samo

S. 995.-

Takojšnja servisna služba!

KAUFHOF - VELETRGOVINA

VALENTIN in ANGELA Blažej

PLIBERK - LIBUČE

tel. 04235-394 (noč. št. 302)

PRI NAS NA KOROŠKEM

(Nadaljevanje s 4. strani)

pa mora dati občina. Koristi imajo žal le meščani.

Veliko izda občina tudi za skrbstvo (Fürsorge). Za podpore revnim je predvideno 210.000 šilingov in za one, ki so v zavodih, je treba plačati 170.000 šilingov. Dalje mora občina prispevati za bolnišnice 116.000 šilingov. Tudi za šport gre lepa vsota, in sicer 30.000 šilingov.

Za oskrbovanje občinskih cest je predvideno 501.000 šilingov, 229.000 šilingov pa gre še za obresti in odplačilo kredita, ki so ga pred leti uporabili za asfaltiranje cest v Vogrče, Rinkole, Replje, Letino in Čirkovče.

Cestna razsvetljava stane 55.000 šilingov. Spravljanje snega in pometanje cest v Pliberku pa stane občino 51.000 šilingov.

V občini imamo pet gasilskih skupin. Za te je predvideno 146.000 šilingov. Pliberk dobi 48, Replje 13, Vogrče 13, Dob 13, Ljubče pa 56 tisočakov, ker bodo tam kupili zemljišče za gradnjo novega gasilskega doma.

Veliko izgubo ima občina tudi pri mestnem kopalisku. Kopalci plačajo le 40.800 šilingov, dobič obrestni za posojilo, poplave kopaliska in odplačilo kredita ter plača nastavljenca, dvakrat presegajo dohodke. Tako mora občina doplačati letno 83.000 šilingov, da se nekateri lahko poleti kopajo. Žal pa kmetje in delavci za kopanje nimajo časa.

Najbolje uspeva še vodno gospodarstvo, ki ima 160.000 šilingov dohodkov, ki se porabijo za vzdrževanje in povečavo vodovodne mreže.

Za kmetijstvo je namenjenih 81.000 šilingov. Od teh pa vplačajo kmetje sami 50.500 šilingov kot plemenitno doklado. Kdor pa umetno osemenjuje, mora še vseeno prispevati občini 20.- šilingov za blikovo seme. Kmetijski odbor občine se bo trudil, da bo teh 20.- šilingov prevzela občina v celoti.

Zgubo dela tudi smučarska vlečnica na Lubič, katero je zgradila občina lani. Odjuga je sneg stalila in sedaj vlečnica stoji in požira obresti. Predvideni občinski pri-

dajatve na pijače (10 %) 410.000; veselčni davek 35.000 šilingov.

Dalje prispeva država občini 2.860.000 šilingov donosnega deleža, da lažje zmore občina svoja bremena. Od te vsote zopet odtegnejo: za deželno doklado 302.000, za skrbstveno doklado 460.000, za šolski sklad (glavne šole i. p.) 565.000 in za upravno skupnost 99.500 šilingov.

Skupna vsota proračuna znaša za leto 1970 7 milj. 24 tisoč šilingov dohodkov in prav toliko izdatkov. Lani pa je h tej vsoti dala dežela še okroglo pol milijona podpore za razne potrebe. Upamo, da dobimo nekaj tudi letos v jubilejnih letu. 300.000 šilingov so nam že dovolili za nakup gasilskega avtomobila za vodo (Tanklöschwagen).

MARIJA NA ZILJI

Letos, na praznik sv. Treh kraljev, smo bili deležni lepega koncerta božičnih pesmi. Ta edinstveni užitek nam je posredoval moški zbor, ki združuje pevce s Pečnice in iz Loč ob Baškem jezeru. Velika in prostorna cerkev je bila sijajen okvir za krepke in izvečbane moške glasove; tišina je vladala, ko so donele božične melodije po prostorni cerkvi. Pevce je vodil gospod Semi Trisnik iz Loč. Pesmi so bile ubrano podane in zlitost glasov je prišla od pesmi do pesmi bolj do veljave. Gospod župnik Rihard Kogler je pred mašo izrekel pevcem dobrodošlico in tudi ob koncu izrekel svojo hvalno in radost.

Po maši so se pevci in ljubitelji petja podali k »Moserju«, kjer smo poslušali celo vrsto narodnih. Poleg domačinov in domačega župnika je bil tudi navzoč novo imenovani »gospodarski svetnik«, naš rojak, g. Pavle Jobst. Vsi mu čestitamo k zasluženemu odlikovanju. Možu, ki nam je 22 let izvrstno županil, so dvakrat nestrpneži stranke odrekli imenovanje za častnega člana občine, tokrat pa ga je minister iste stranke odlikoval in tako lastne krajevne skrajneže oštel.

ŠT. PRIMOŽ

(Uspela pustna prireditev)

Slovensko prosvetno društvo Danica je nudilo svojim številnim prijateljem zadnjo nedeljo popoldne pri Voglu v Št. Primožu prijetno, domačo pustno zabavo. Gledalce, ki so napolnili dvorano do zadnjega, je pozdravil moški zbor pod vodstvom Hanzeja Kežarja z »Završkimi fanti«, »Mojcejo« in »Žabami«. Nadalje so se plazili čez oder »strahovi«, nihalo je šlo »zdaj sem, zdaj tja«, dokler ni gledal krčmar skozi prazne prste, nazadnje pa se je moral ubogi godec zagovarjati »pred sodiščem« zaradi svojih mladostnih pregreh.

Za zaključek je pokazal mešani zbor, »Kaj oštirji delajo«, kako »Mi ženska v goste gre« in zakaj naj se »Igra kolo«. »Oj ta preburna ženska stvar« pa je še zapela vsa zaljubljena »Ko b'jes vedova«.

Gledalci so se zahvalili za pustni užitek z bučnim ploskanjem.

ŠMIKLAVŽ OB DRAVI

(Farna kronika)

Ob pričetku novega leta moramo podati bravcem »Našega tednika« nekaj farne kronike.

Najprej pogledimo rojstva. Tu je treba najprej ugotoviti, da število novorojenih otrok vsako leto nekoliko pade. Rodilo se je 10 otrok. Skoro vsi so se rodili v beljaški bolnici. Tudi krščeni so bili vsi, razen enega, zunaj domače fare.

V zakonski stan je stopilo 6 parov: Walter Fugger se je poročil z Almiro Scharwitzl, Klaus Kreuzer iz Novega Brda je sklenil zakonsko zvezo z Anemarijo Ratz, Horst Riepl je vzel v zakon Marijo Fugger, Fermovo in Vognjepolja, Dani Kreuzer je sledil svojemu bratu in je čez pol leta tudi sam stopil v zakon s Kristino Melcher, stanujočo v Svečah; Edi Widmann, pd. Sabatov iz Vognjepolja je poročil Alojzijo Taupe iz loške fare. Traudi Katnik, pd. Kranjčeva iz Krotič se je poročila z Konradom Mörzl iz Megvarij v Podkloštru; en par se je pa v zadnjem trenutku premislil in odložil poroko na nedoločen čas.

Smrt je pobrala preteklo leto sledeče farane: Ano Ivančič, pd. Mirtovo mater iz Turč, staro 84 let. Že čez mesec dni je sledila Mirtovi materi v večnost Terezija Woschitz, pd. Žvižgovčeva Treza. Že proti koncu leta so pa umrli še trije farani: Ma-

rija Tshedemng, pd. Fermova mati iz Vognjepolja, stara 67 let, dalje Franc Zenz, hotelir iz Brda, star 58 let in kot zadnji Valentin Aichholzer, pd. Radarjev Folti, nenadne smrti za srčnim infarktom.

Vsem umrlim želimo večni pokoj, vsem sorodnikom pa globoko sožalje.

ŠT. LENART PRI SEDMIH STUDENCIH

(† Julka Samonig)

Pred kratkim je umrla v starosti 57 let gospa Julijana Samonig, roj. Truppe. Pokojnica je izhajala iz narodno zavedne Matjeve družine na Ločilu. Že od mladih let je trdo delala na kmetiji: najprej na domači grudi in nato pri Majgerjevi hiši. Zadnja leta je bolehal na krvni bolezni. Tik pred koncem leta jo je zadela kap. V beljaški bolnici se ji je pridružila še pljučnica. Ker ni bilo pomoči, so jo umirajočo prepeljali na dom, kjer je izdihnila svojo dušo.

Njena nagla smrt je močno odjeknila preko farnih meja, saj je bila po zgledu svoje matere zelo dobrega srca ter skromnega in tihega značaja. Kako je bila spoštovana in priljubljena, je pričal njen po-

greb. G. župnik Avgustin Čebul je v svojem govoru orisal vrline pokojnice in poudaril njeno navezanost na cerkev. Cerkevni zbor se je pred hišo poslovil od rajne Julke z izvrstno podanimi žalostinkami ter pri pogrebni maši, pod vodstvom Uštinevega Hanzija.

Možu, hčerki in 92-letnemu očetu g. Gašperju Truppeju, starosti naših izseljencev, pa izrekamo iskreno sožalje.

AEG električni štedilnik s tremi ploščami in prozornimi vratci pekača

namesto 4050.- samo **S. 2990.-**

ADEG živila, tekstilije, gospodinjske potrebščine, električne in kmetijske stroje, mopede, kolesa, otroške vozičke, mešalce za beton itd. vam nudi z znižanimi cenami in z dostavo na dom

trrdka

K. in A. KRIVOGRAD

9143 Šmihel nad Pliberkom

Bacher o vetrinjski zadevi

Kämtner Tageszeitung, glasilo koroške SPÖ, je k podpisni akciji za vetrinjski grad priobčilo nekvalificirane trditve.

Deželni svetnik Bacher je izjavil:

Podpisna akcija je imela le namen pojasniti gospodu deželnemu glavarju, da koroško prebivalstvo ne odobrava njegove odklonitve vetrinjskega gradu, ki ga je zvezna vlada podarila deželi. Podpisna akcija ni bila naperjena proti nikomur; leta naj bi pokazala, da si koroško prebivalstvo zamišlja vetrinjski grad kot hišo srečanja

med večino in manjšino in gojitve starih koroških kulturnih vrednot.

Pozivam Kämtner Tageszeitung, naj mi sporoči, kje so baje zlorabljali podpise, in katere osebe so zbirale podpise pod geslom »Kärnten oder Slowenien«.

V tej zvezi bi rad pojasnil, da Mohorjeva družba obstaja na Koroškem že od leta 1852, izdaja knjige v slovenskem jeziku in vzdržuje dijaške domove. Zaradi tega ne razumem, da je mogel gospod deželni glavar spraviti to Družbo v zvezo z dozdevno emigrantsko organizacijo.

Prebavljivost pri govedu

Prebavljivost pri govedu se praktično ne spremeni, če se povečajo obroki čistega sena ali obroki trave. Če krmnemu obroku dodamo veliko močnih krmil, se zelo zmanjša prebavljivost. Enake rezultate so dobili raziskovalci, ko so pokladali koruzno silažo z veliko količino močnih krmil.

Če so pokladali kravam poleg močne krme še leguminozno silažo s 45 odstotkov suhe snovi, se je z večjo količino krmil zmanjšala prebavljivost celuloze v celotnem obroku.

Kakovost surovih beljakovin v obroku vpliva na to, da se v predželodcih ustvari ugodne razmere za življenje in delo mikroorganizmov. To pa je pogoj za veliko mlečnost krav.

Pri pokladanju 3 različnih vrst silaže s prebavljivostjo sušine 56, oziroma 63 oziroma 68 odstotkov telicam se je pokazalo, da je prebavljivost silaže v ozkem razmerju s prirastom telic. Več silaže požro telice, če je prebavljivost večja. Telice, ki so žrle

silažo z 68 odstotno prebavljivostjo, so prirastle 820 g na dan, s 56 odstotno prebavljivostjo pa le 400 g na dan.

Dodatek aueromycina in sulfonamidov zmanjša prebavljivost obroka in konsumacijo krme.

POMEN MANGANA ZA ŽIVALI

Pri fizioloških procesih je mangan pomemben, ker vpliva aktivirajoče na mnoge encime. Živalski organizem potrebuje mangan za različne oksidacijske procese. Pomemben je za endokrine žleze, zlasti za reprodukcijo. Pospešuje asimilacijo železa in vsebnost železa v krvi, ledvicah in v vranici. Vpliva tudi na metabolizem kalcija in fosfora, ker se pri večjih količinah mangana poveča izločanje kalcija in fosfora. Pri rastlinah in živalih znižuje mangan škodljivi vpliv molibdena. Pri rastlinah lahko nastopi kloroza zaradi pomanjkanja mangana, ker sodeluje mangan pri tvorbi klorofila. Količine mangana v senu so v različnih območjih različne.

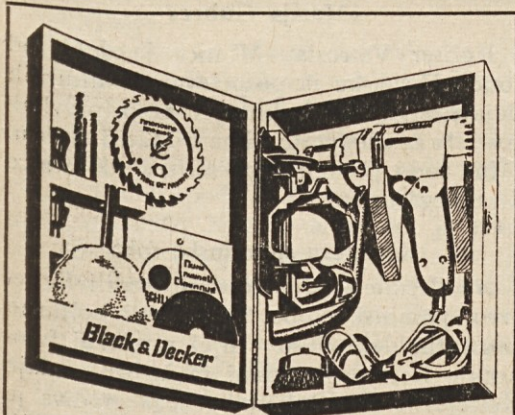
BOKS

Italijan Del Papa premagal Prebega

Italijan Del Papa si je ponovno osvojil naslov evropskega prvaka srednjetežke kategorije. Osvojil ga je v srečanju z Jugoslovanom Prebegom, katerega je premagal po točkah v petnajstih krogih.

Dvoboj je bil nekoliko zanimiv le v prvem delu. Po osmem krogu pa je raven prikazanega boksa močno padla in srečanje je postalo na moč dolgočasno. Prebeg se je omejil na obrambo, Del Papa pa je le od časa do časa skušal izvesti kak napad.

Srečanje se je tako praktično odločilo v zadnjem krogu, ko je začel Del Papa silovito napadati in je spravil Prebega v težavo. Ta je sicer zdržal do zadnjega udarca gonga, vendar je bilo takoj očitno, da je izgubil krono evropskega prvaka.

Black & Decker

Kadar žagate, vrtate, brusite ali polirate, vzemite

Black & Decker
orodje

Kompletne zbirke, posamezne dele in tudi večje stroje dobite pri

RUTARJU V DOBRLI VESI

Podjanski trgovski center
Bratje RUTAR & Co.

Dobrla ves - Eberndorf

Telefonska številka 04236-281

spevek v višini 100 tisoč šilingov, se bo gotovo zvišal na 150 tisoč. Pa kaj hočeš - sport je treba pospeševati!

Občina mora za odplačevanje najetih posojil in za obresti plačati letno 911.700 šilingov. K temu ji podjetja, za katera je bilo najeto posojilo (tovarna čopičev i. dr.) povrnejo 608.500 šilingov.

Lastnih davkov dobi občina: Zemljiškega davka 400.000; del obrtnega davka 560.000; meznega davka 389.000;

A&O

Posebna ponudba

od 13. 2. do 19. 2. 1970

KNORR fine juhe (mesni vložki, jetrni riž, jurčki)	po 3 vrečke	S. 11.70
Benco 400 g	1 doza	S. 15.50
Rajsigil polnjena čokolada (3 kom.)	1 zavojček	S. 9.90
Dextro Energen (bel, popr. meta, kakao, citron)	po 4 komade	S. 9.90
Palmolive milo 2 komada - navadno		
+ doza za milo gratis skupaj		S. 8,60
100 feh-robčkov	paket	S. 6.30

Neobvezno priporočene cene

„Poizkusi“ dijakov 8.a razreda

Med skromne literarne revije, ki na Koroškem žal le prereditko izhajajo, so se pred kratkim uvrstili tudi »Poizkusi«. Kot piše v impresumu, so jih »zamislili, napisali, uredili, tiskali, izdali in ilustrirali: Aleš Budihna, Gerhard Dovjak, Emanuel Polanšek, Florijan Sablatschan in France Poganič, ki tudi odgovarja za vsebino, vsi dijaki osmega a razreda Državne gimnazije za Slovence v Celovcu. V uvodu pišejo: »Ne upamo si trditi, da smo pisatelji in pesniki, zavedamo se svojih pomanjkljivosti v literarnem ustvarjanju, zato smo svoja dela imenovali »Poizkusi«... Ti »Poizkusi« naj bodo znak naše ljubezni do slovenske besede. Hkrati pa tudi izvemo, da bo čisti dobiček »Poizkusov« namenjen maturitetnim potrebam.

Ko prelistavamo njihovo literarno vsebino (če omenimo »Dijaški glas«, ki pa že dve leti ne izhaja več), ugotovimo, da so prve korake v pesnikovanju že napravili, ko so kolikor toliko vedeli, kaj je rima, v prvem in drugem razredu. O tem pričata dve pesmi iz tiste dobe.

Bolj plodovito je seveda poglavje petega razreda, saj so se tedaj pričeli boječe vaditi v odnosu do nežnega spola. Tu se teme

njihovih poezij raztezavajo od razigranih pesmi Cvetka do Iztokovega filozofskega razmišljanja o ljubezni. (Pri posameznih pesmih uporabljajo le psevdonime.)

V naslednjem poglavju pa objavljajo novejša pesmi. Tudi tu je tematika zelo obširna. Sega od Strnadovih skoraj grotesknihih pesmi o življenjskih vprašanjih, pomešanih z malo mračnjaštvom, preko Zmagovega poziva manjšini do oblikovno dovršenega ljubezenskega soneta Sanjka Zapletka.

V zadnjem delu pa nam »poizkusovci« predstavljajo na kratko slovenske koroške pesnike, kot so to Milka Hartmanova, Valentin Polanšek, Andrej Kokot, Erik Prunč, Karel Smolle in Florijan Lipusch.

Dan staršev v Št. Jakobu v Rožu

Da so za dober uspeh vsakega učenca velikega pomena dobri, odkriti odnosi med šolo in starši, ni nobenega dvoma.

To je ponovno dokazal tudi dan staršev, ki so ga organizirale šolske sestre v gospodinjski šoli v Št. Jakobu, v nedeljo, dne 1. februarja, ko je bilo šolsko leto v obeh razredih na »pol pota«.

Tudi dan staršev je potrdil, da skušajo šolske sestre z vsemi močmi naša dekleta čim bolj pripraviti na pot v življenje.

Dan staršev je bil skrbno pripravljen. To smo čutili vsi, ki smo se vabiku odzvali.

V prvem delu, ki se je odigral v dvorani, ki je žal še brez odra, so nam gojenke dokazale, da življenje v zavodu pač ni pušto, kakor si ga mnogi predstavljajo in s takimi predsodki dekleta od obiska šole odvrtaajo. Prav nasprotno sliko smo si ustvarili. Dobrovoljni, nasmejani obrazi naših hčera so bili pač najboljši dokaz, da se dekleta dobro počutijo. Z dvema igricama, ki so nam jih podale, so pokazale, da se bodo v življenju kar dobro znašle, saj so si v vsakem položaju znale poiskati posrečene izhode. Tudi dovolj igralskega talenta so pokazale in od srca smo se jim nasmejali.

Drugi del sta obsegala dobro pripravljena referata g. nadzornika dr. Valentina Inzka in njegove soproge, ki na šoli počuje nemišino in slovensčino. Navzoči so z odobravanjem sprejeli obe predavanji. Oba sta nam s svojimi, iz lastnih izkušenj, potrjenimi izjavami, osvetlila in olajšala mnoge težke vzgojne probleme današnje dobe. Tudi predavanji bi bili potrebni mi starši še in še. Želeli bi si, da bi jih dobili tudi natiskane, da bi nam bila večkrat pri roki, saj bi nam bila pri množici kritičnih vzgojnih problemov v vsakdanjem življenju večkrat v pomoč in rešitev.

Ob prigrizku, ki je sedel, smo imeli še priložnost natančneje se pogovoriti z učnimi močmi na šoli. Tudi ti pogovori so nas ponovno utrdili v prepričanju, da je vrednost gospodinjske šole prav v njeni in-

»Poizkusi« so hvalevredni predvsem zato, ker avtorji te zbirke ne zahajajo v svojih pesmih preveč v abstraktnost in modernizme in večinoma še »gojijo« ritem in rimo, skratka, ostanejo razumljivi.

Kar zadene tehnično stran, bi bilo želeli, da bi ovitek, čeprav tiskan, napravili malo bolj okusen. Tudi ureditev in razporeditev pesmi se jim ni docela posrečila in se pozna, da na delu ni bila vajena roka. Razen tega bi nekaj linorezov olepšalo celotno izdajo.

Razen teh pomanjkljivosti se ne moremo pritoževati. Predvsem nam ugaja, da so si izbrali skromen naslov »Poizkusi«. Tako je to simpatičen list v prikupnem formatu. Priporočamo ga vsem staršem, rojakom in ljubiteljem naše šole in dijaške mladine.

O pričujočem delu pa velja: Vsekakor hvalevreden POIZKUS.

ternatski ureditvi, po kateri so dekleta obvarovana pred slabimi vplivi okolice. Dekleta se počutijo v zavodu kot doma in prav to vsekakor ugodno vpliva na vzgojne in učne uspehe.

Hvaležni smo šolskim sestram in vsem učnim močem na šoli za njihovo požrtvovalno delo.

Najdaljši predor na svetu

Spomladi bodo začeli graditi v Švici cestni predor pod St. Gotthardom, ki bo najdaljši na svetu: 16 kilometrov in 284 metrov, torej štiri kilometre daljši od predora pod Mont Blancom.

Dela bodo končali v sedmih letih, stala pa bodo 45 milijard lir (ali v našem denarju približno dve milijardi šilingov) in bo nenehno naraščajočemu trgovskemu in turističnemu prometu med severno in južno Evropo omogočilo prečkanje masiva v nič več kot v petnajstih minutah v ritmu 1800 vozil na uro.

Predor bo povezoval švicarski mesteci Airolo na južnem in Göschenen na severnem pobočju. Dela bodo zaupali dvema gradbenima družbama, o katerih je ena povezana z italijansko družbo (Torno).

Predor bo širok 7,8 in visok 4,5 metra ter bo imel dve cestišči z 90-centimetrskimi stranskimi pločniki. Trideset metrov od glavnega predora oddaljeni varnostni predor bo vsakih 250 metrov povezan s cestnim predorom in bo omogočal izhod proti Airolo ali Göschenen, če bo glavni predor zaprt.

IZ FILMSKEGA SVETA:

Hayley Mills

Hayleyina družina, družina Mills, velja poleg družine Redgrave (oče Michael in hčeri Vanessa in Lynn-Georgy Girl) za najbolj cenjeno in spoštovano igralsko družino v Londonu. Hayley je imel trinajst let, ko je skupaj s svojim očetom Johnom Millisom in Horstom Buchholzom posnela Ti-

grov zaliv. Takoj po tem filmu so ji hoteli dati vlogo Lolite, ki jo je potem dobila Sue Lyon, kajti oče Mills se je očetovsko strogo zoperstavil: Hayley ne bo igrala nemoralnih vlog! Toda hči mu je zrasla, pa če je to hotel ali ne, tudi čez glavo: v filmu Walta Disneya ji je Peter McEnery dal prvi poljub. Potem je Hayley začela sanjariti o vlogah, v katerih bi bila zrela, odrasla ženska... Roy Boulting, mož, ki ima toliko let, da bi ji bil lahko oče, jo je razumel in ji dal glavno vlogo v svojem filmu Družinske zadeve: vlogo mlade žene, ki je še vedno devica... Hayleyinemu očetu pa je ponudil vlogo gospoda Fitta, njegova filmskega tasta. Na koncu se je Hayley poročila s svojim režiserjem in oče Mills ji je hočeš nočeš moral dati svoj blagoslov. Zadnji Hayleyin film ima naslov Dedinja Singapura.

TIGER

Popularni pevec Tom Jones je še enkrat opravičil svoj vzdevek »Tiger« in dokazal, da se ne boji nikogar, celo samega angleškega princa ne.

Ko je nekemu koncertu v dobrodelne namene, kjer je nastopal tudi Tom Jones, prisostovala cela kraljevska družina, princ Filip ni bil preveč zadovoljen s Tigrovim petjem. V pogovoru z novinarjem je omenil, da mu ne bo nikoli razumljivo, da je s takim nemožnim rjovenjem mogoče zaslužiti milijone. Tom Jones mu ni ostal dolžan:

»S tem rjovenjem prinašam Veliki Britaniji na kupe denarja in del tega gre tudi v žepu princa Philipa.«

REKORD

Nekdaj zelo popularen ansambel »Rolling Stones« je na svoji turneji po Združenih državah Amerike že kar na prvem koncertu v Los Angelesu zaslužil 650 milijonov šilingov. Poleg denarja pa jim je ta uspešni koncert prinesel tudi zadoščenje, da so končno prekosili svoje največje tekmece Beatlese, ki so leta 1965 s svojim nepozabnim koncertom v New Yorku dosegli rekord in ga držali več kot štiri leta.

KULTURNE NOVICE:

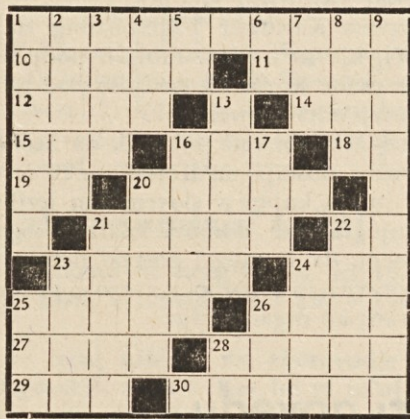
Priprave za snemanje filma »Matija Gubec«

Režiser Vatroslav Mimica je dobil od fonda Hrvatske za pospeševanje kulturnih dejavnosti 300.000 dinarjev za pripravljana dela za snemanje filma o Matiji Gubcu. Film bodo posneli v počastitev 400-letnice kmečkega upora.

Kettejeva spominska soba

Na Premu so pred časom uredili Kettejevo spominsko sobo. Prizadevni kulturno prosvetni delavci so v njej razstavili fotokopije Kettejevih pesmi in knjižne izdaje Kettejevih del. Del razstavnega gradiva je Premu posredovala študijska knjižnica Miran Jarca iz Novega mesta. Kettejeva spominska soba je odprta vsak dan.

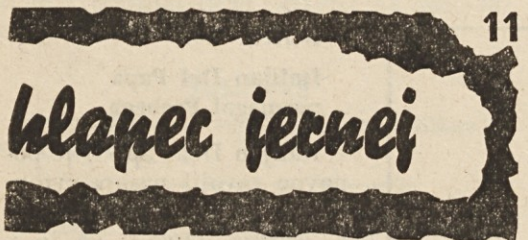
KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. prispevati, pripomoči; 10. mesto v Rusiji; 11. zvrhan; 12. navdušen; 14. z veseljem; 15. glas; 16. lat. predlog s tožilnikom; 18. veznik (časovni, primerjalni, pogojni); Izvršni svet (komunistov v Sloveniji); 20. stopice; 21. vpiši »PE DIA« (pomen: 1. sklon množine, grške besede »nižina, ravan«); 22. vpiši »PE«; 23. silen vihar, nevihta; 24. predlog s tožilnikom; 25. miren, molčec (nem.); 26. vodno-kopne živali (tudi bolezen); 27. predsednik, ene od sosednjih držav; 28. perzijski kralj; 29. organ vida (mn.); 30. nagota.

NAVPIČNO: 1. šala; 2. razmera; 3. vpiši »PEEN«; 4. tri sosedne črke v nemški ARC.edi; 5. dva samoglasnika; 6. najboljše pripovedna pesem; 7. druga beseda za »signor«; 8. pritisk; 9. otočje med Azijo in Avstralijo; 13. mesto in gora v Furlaniji; 16. oblika glagola »padati« brez pomožnega glagola; 17. eden in drugi; 20. železo; 21. prihajati; 22. zavitek, pošiljka; 23. obtič; 24. redek, lat. (tožilnik); 25. Svobodno tržaško ozemlje; 26. zorana zemlja; 28. predlog z rodilnikom (rabi se krajevno).

IVAN CANKAR:

XVI

Neskončno mesto, do nebes bučeče, v vseh nerazumljivih jezikih govoreče — sam strašni Babilon! Kam bi se skrnil človek, kam bi pobegnul?

Jernej je taval po široki cesti: gradovi na obeh straneh, vozovi vse navzkriž, gneča tujih, mrkogledih ljudi je hitela ter se privarala kraj ceste, kakor da bi se bilo srečalo in zagodilo dvoje večnih procesij. Koga bi vprašal, kako bi vprašal? S klobukom v roki je taval med njimi in sam je čutil, da je zablodil mednje, kakor da je bil zablodil golorok in bosonog ob peti maši pred veliki oltar.

Kje bi se ustavil, kako bi počival? Pred očmi se mu je zibalo, kakor da bi bil močnega vina pijan; ljudje so se mu zdeli hudo visoki, hodili so mimo s čudno dolgimi koraki, tako kakor žvigne senca v kolobarju, in pustno so bili našemljeni. Tudi stopal je Jernej kakor pijan; noge so se mu šibile in so se mu opletale; život mu je klonil

globoko k tlom in bal se je Jernej, da se ne zgrudi nenadoma na obraz.

Ceste ni bilo nikoli konca, nikoli procesije. Molil je in je prosil usmiljenja, toda tako se mu je zdelo, da je Bog čudno daleč, da ne slišijo nebesa molitve iz Babilona.

Dolgo je hodil, dalj ni mogel. Naslonil se je ob zid, klonil je z glavo in kolena. Ljudje so se zadevali obenj, gledali so nanj; droben gospod z zlatimi naočniki se je ustavil pred njim, vprašal ga je v tujem jeziku in je šel, ker Jernej ni odgovoril. Pa je stopil nenadoma predenj velik človek v čudno pisani obleki, prijel ga je pod pazduho in ga je vodil.

»Kam? Kam zdaj?« je jecljal Jernej in je šel radovoljno z njim. »K cesarju me vodite, naravnost k njemu, da bo hitro opravljeno; zakaj truden sem!«

Nič ni odgovoril vodnik, samo z rameni je skomizgnil; za njima pa je šlo mnogo ljudi, gledali so Jerneja in njegovo culo.

Pa sta prišla. Jernej in njegov vodnik, do velike hiše, stopila sta v veliko izbo. Tam so ga izpraševali, on pa jih ni razumel; in tudi oni ga niso razumeli in mu niso odgovarjali.

»Kaj bi se prerekali, kaj bi si pripovedovali in pravili?« je rekel Jernej. »Ne poznamo se in se ne razumemo, nikoli se nismo videli in se tudi nikoli več ne bomo. Bog vas blagoslovi, meni pa nakloni svojo

pravico! Dajte, da si malo odpočijem pri vas od te dolge poti, zakaj hudo sem truden in komaj še me nosijo te bolne noge; nato pa pojdem dalje, ker Bog noče, da ne pridem do konca po tem velikem tmljenju!«

Sedel je na klop, culo in škornje pa je položil na tla. Gledali so ga in so se mu smehljali in ga niso več ogovarjali. Komaj pa si je malo odpočil in preden še se je vdal spancu, ki mu je legal težko na oči, so prišli, vzeli so mu culo in škornje in palico, tudi kamizolo so pretipali in preobrnili in so vzeli nož in denar: nato so ga vodili iz hiše in so ga posadili v čuden voz, ki je bil zaprt na vseh straneh, kakor ječa na kolesih.

»Kaj počneš z menoj? Kam drži pot?« je vprašal tistega, ki ga je spremljal. Spremljevalec pa ni nič odgovoril in se tudi ozrl ni.

Strah je bilo Jerneja in prosil je v svojem srcu:

»Nehaj, o Bog, star sem in truden, polne žuljev in oteklín so že moje noge, ne zmorejo več te poti! Sam si odmeril mero tmljenja in bridkosti; meril si jo z mojo močjo in se nisi zmotil; samo eno klastro si mi odmeril, nič več, in ne boš dopustil, da omagam, preden izpolnim tvojo zapoved! Daj, da zaslišim kmalu tvojo besedo, daj, da si kmalu odpočijem! Roke se mi tresejo, sluh mi odpoveduje, tudi vidim

že slabo od same bridkosti! Potolaži kmalu svojega hlapca Jerneja, da pride z veselím srcem pred tvoje obličje. Tistim, ki blodijo v temi in pljujejo na tvojo pravico, pa dodeli milost in spozanje!«

Pripeljali so ga do druge hiše, vodili so ga v drugo izbo. Ija pa je prišel človek, ki je govoril Jernejevo govorico. Suhoten, dolg človek je bil, imel je tenko črno brado in naočnike, podoben je bil jezičnemu dohtarju.

»Kaj pa ti?« je pozdravil Jerneja neprijazno. »Od kod si in kaj počneš na Dunaju? Razloži po vrsti pa ne kvasi praznih besed!«

Jernej pa je bil ves vesel in potolažen. »Pozdravljeni, gospod! Pozdravljene tudi vaše besede, kakor so bile neprijazne! Kdo bi ponujal roko človeku, ki ga nikoli ni videl in ki je morda kontrabantar in razbojnik? — Jaz pa sem Jernej z Betajnovce in sem prišel, da poiščem pravice tam, kjer jo režejo lačnim!«

Visoko je privzdignil obrvi jezični dohtar in je poslušal ves začuden. Jernej pa je pripovedoval svojo žalostno zgodbo od začetka do konca.

»Tako, glejte, so me opeharili, tako so mi skrivali pravico, ko sem žejen koprnel za njo! Jaz pa sem vedel, da je ne morejo skriti, da je nespametno njih početje, če mislijo upihnuti sonce. In sem jih vse ukani in sem poslušal božji glas in sem se na-

MIRKO KUMER:

Moji posteljni sosedje

Mož, ki je popil vsak dan pol litra žganja

Pripeljali so ga v bolnišnico z rešilnim vozom, in nato v našo sobo z vozičkom na nosilih. Že na nosilih smo občudovali njegovo razsežnost, posebno še velikost trebuha. Ko so ga trudoma prevalili na meni sedno posteljo, se je zdelo, da leži notri hektolitrski sodček z rokami, glavo in nogami.

Kot vsakega so tudi njega spraševali, kakšne težave ima.

»Zapira se mi voda — že dalj časa. V začetku so še pomagale tablete, ki mi jih je moj hišni zdravnik dajal, in sicer samo po eno, zdaj pa ne pomaga več. Dveh tablet si pa ne upam vzeti naenkrat, se bojim, da bi me preveč ne razganjalo.«

Prišel je mlad zdravnik in ga izpraševal bolniško zgodbo. Zapisal je vse otroške in poznejše bolezni, tudi operacije. Vprašal ga je, če kaj kadi in koliko.

»Dvajset do trideset na dan,« je bil odgovor.

»Pa pijete kaj? Pivo, vino, žganje?«

»Ja, pijem pa vsak dan, in sicer žganje.«

»Koliko pa, gospod Obilni?«

»Vsak dan pol litra, vedno enako.«

»Ste bili že kdaj tukaj pri nas v bolnišnici?«

»Ne, do zdaj še nikoli.«

Zdravnik je odnesel bolniško zgodbo v pisarno. Tam jo je prbral resni nadzornik. Postal je na pacienta pozoren. Prišel ga je gledat in nosil s seboj krojaško mero. S pomočjo strežnika jo je prerinil pod hrbtom bolnika na drugo stran in oba konca sklenil na vrhu trebuha. Komaj je segla na vrh; še malo večji obseg, pa bi bila prekratka.

Zapisal si je visoko številko in dejal, da bi ga zelo zanimalo še, kako je visok in njegova teža. Ker tega na ležečem bolniku niso mogli ugotoviti, so morali verjeti to, kar je ta sam povedal: 168 cm in 138 kg.

»Dobro!« je dejal nadzdravnik. »Te mere moramo spraviti v pravo razmerje.«

Naročil je, naj mu dajo dve tableti za vodo naenkrat in po vrhu še nekaj takih za odvajanje.

Medtem ko so tablete delovale, mi je pripovedoval, da je kmet nekje ob Dravi. Ker ni mogoče dobiti delovnih moči na kmete, mora vse sam postoriti. Ker tako trpinči svoj trup, mu je treba tudi najzadajati, kot se spodobi. Zato on pri jedi in pijanci ni štedil. Mastno meso mu je jako teknilo; tudi žganja je moralo biti dovolj.

»Brez bencina motor ne gre!« je menil.

Nato je bilo treba že zvoniti. Dve sestri sta se trudili, da sta privzdignili težki »motor« in mu podtaknili posodo.

Mnogokrat je bilo treba še zvoniti in odnašati. Zvečer pa je resni nadzdravnik napisal že dokaj manjšo številko, ko je spet sklenil krojaško mero na vrhu trebuha.

Po tednu dni je odvišna voda odtekla,

mož je mogel spet vstati. Tehtali so ga, imel je samo še sto kg.

»Če tako ostane in če vašega »motorja« ne boste zopet preveč napojili, boste še ozdraveli.« Zapisali so mu dietno hrano in prepovedali alkohol in ga odpustili domov.

Zvedel sem, da se je doma »tankanje« nadaljevalo.

»Trup je navajen, zato mu ne moreš vsega naenkrat umakniti. Če je žganje premočno in morda škodljivo, bom pil pa vi-

JOZA BERTONCELJ:

ŠTIRINOŽNI „ŠEF“

(Iz zbirke kroparskih zgodb)

To ste že slišali, kajne, kako je prijatelj Francelj zapacal tisto lepo kupčijo za par volov? Še danes mu je hudo po teh volih, pa kaj pomaga zvoniti po toči. Voli so šli in namesto njih je prišel za slabo tolažbo »šef« in njegova zgodba.

Po večini vsem nam podrejenim beseda »šef« ne zveni ugodno. Nehote se premakneš in našliš ušesa, ko jo slišiš. Neprijeten občutek spominja na slabo opravljeno delo, nerešeno nalogo, pred teboj se poraja neprijetna pojava uglednega tovariša, ki te srepo motri skozi očala, slišiš njegov zadirčni glas, ki se zadirja v telefonsko slušalko ali pa v poslikano strojepisko.

V pomirjenju naj takoj sledi ugotovitev, da ta naš »šef« ne spada pravzaprav med te ugledne osebnosti. Sicer je v svojem življenju imel kopico lastnosti in značilnosti, ki so privilegij ljudi, ki nosijo tak ponosen naslov, vendar, da se izrazim sodobno, »šef« kot tak pa le ni bil. Tudi si je svoj naslov pridobil šele po vztrajnem prizadevanju, torej brez protekcije. Nobenega strica ni bilo, da bi pomagal. Da smo si na jasnem! Naš »šef« in junak zgodbe, katero kanimo tu razodeti, je bil svoj čas čisto nedolžno jagnje v pravem pomenu besede, se pravi ovčica moškega spola ali bacek, kakor pravimo Kroparji. Franceljnove nadohodni sinko Damijan ga je zasledil pri okoliškem kmetu in potem toliko časa nadlegoval očeta in kmeta, da ga je smel ves srečen privleči domov in mu pod stopnicami zgraditi hlev. Nekako teden dni je odlično skrbel zanj. Nosil mu je travo in ga vodil na pašo ter se bahal pred tovariši: »Mi pa imamo jarca! Toda vsaka igrača, četudi živa in poskočna, postane dolgočasna. Čez dober teden je Damijan nanj pozabil ter prepustil vzgojo in napredek nedolžnega koštruna mračni in zlohotni usodi.

Mislím, da se tudi mi brez pridržka lahko pridružimo mnenju in ugotovitvam modrijana Krjavlja, ki je pri Obirščaku razodel, da tišči hudobija v krvi in da je on uspešno zdravil z nožem hudobivno kozo.

ma. »Ali je le skorja tako nečedna in blatna, ali je načeta že tudi sredica?«

In nato ga je spreletelo po vsem telesu, velika bolelost, velik strah.

»Pravice sem jih prosil, pa so me pahnili med tatove in hudodelce!«

Eden izmed njih se je vzdignil na postelji, pogledal je mrko in je zaklical nerazumljivo besedo. Jernej je vtrepetal, šel je do klopi, ki je bila v zadnjem kotu, in se ni ozrl nikamor. Njegove misli so bile bolne, da niso mogle do upanja, njegovo srce je bilo žalostno, da ni moglo do molitve.

In Jernej se je globoko sklonil, skrtil je obraz v dlani in se je razjokal.

Tako je bil Jernej tri dni in tri noči v tisti strašni izbi, med hudodelci in rokavnjači.

XVII

Ko se je dramilo četrto jutro, so odklenili duri, dali so Jerneju culo, škornje in palico, in nož in denar, in so ga odvedli in niso rekli besede.

»Kam, ljudje božji?« je vprašal Jernej in je prosil. Pa niso ne pogledali ne odgovorili besede. Naložili so ga na voz, pa so ga vozili vse križem po širokih cestah, skozi šum in vihar strašnega Babilona.

»Kam, ljudje božji?« je vprašal Jernej in prosil, ko so ga pahnili v železni voz med

no in sicer rdeče. Od tega še največ v trupu ostane,« je modroval.

Zopet se je začela nabirati v životu voda. Dosegel je stare mere in težo. Žejalo ga je vedno bolj, dokler ni začel povračati nekaj črno-rjavega, smrdečega. Sosedje so menili, da so to morda pokvarjena jetra. Ko je teh zmanjkalo, so zatele noge in obraz in nastopila je neizprosna smrt.

Pokopali so ga s častjo. Po pogrebu je bila običajna sedmina. Napivali so si povabljeni gostje, češ, saj ga je rajni tudi rad pil. Mnogo ga je prenesel, a nazadnje je pa le omagal.

Zato: le po pameti ga pijmo!

(Konec prihodnjič)

ril, je pokalo in grmelo po dvorišču, da se je tresla bajta.

Iz strahu se rodi spoštovanje. Francelj je začel nazivati tega brezobzirneža »šefa«. Kolikokrat sem obiskal Franceljna, da bi vrgla »duraka«, pa mi je žalostno odmajal: »Moram peljati šefa' na pašo!«

Nekajkrat sem imel tudi jaz čast takega spremstva in sem prepričan, da je prav zato vzel »šef« mene na pik. Stalno je iskal priliko za napad. Jaz sem poskusil pač vrniti milo za drago. Če prijatelj ni videl, sem dal »šefu« prav po kroparsko poduhati okovano peto mojega gojzarja. To zdravilo mu je precej koristilo in vsaj za kratek čas nanj pomirjevalno vplivalo.

Mislím, da »šefu« vobče ni bilo do paše. Zaman mu je prijatelj kazal in potiskal gobec v šope zelene detelje, a niti poduhati je ni maral. Po prijateljevem zatrdilu je najraje užival žareče cigaretnne končke — čike. Kdo ga je na to navadil, se ni nikdar dognalo. Njegov lastnik gotovo ne! On vsak večer zapali eno tanko cigareto in čik potem natakne na nož ter vleče tako dolgo, da mu prileze žerjavica v usta: torej ne ostane za »šefa« nič. Ker pa se ni rad pasel, sumim, da ga je precj zanimala politika. Kadarkoli sva midva pričela razgovor, takoj se je važno postavil pred naju in začel delati neumestne pripombe, ki so bile včasih tudi boleče. Bil sem priča tudi, kako je zasmehljivo meketal in zlobno mežikal proti slabo obdelani njeni tovarniške ekonomije. Menda zanimanje za politiko ni tako osamljen primer pri ovnih. Imelnov

ANTON ASKERC:

Oečna luč

Na polju, polju širnem tam
stoji samotni božji hram.
Svetilka zlata v njem gori,
gori vse dni in vse noči.

Naj hram ogrinja mrak temán,
naj krog divja vihar strašán:
od znotraj luč ne ugasne mu,
obseva stene jasne mu ...

I jaz sem takšen božji hram,
v življenja širnem polju sam ...
A duša svetel je oltar —
kaj mrak, nevihta pač njej mar!

Nace, ki tudi živi od politike, trdi, da srečuje tam neverjetno mnogo ovnov. No, bodi že kakorkoli, midva bi zelo rada izključila »šefa« iz najinih razgovorov ter ga zaposlila s pašo. Kaj pač hočeš s kozlom — misli in dela, kakor mu narekuje njegova kozlova pamet!

Nekoč, pozno v jeseni je že bilo, sva na paši ugotovila, da »šef« rad je želod. Da bo dal mir, sva mu nanosila tri, štiri klobuke (Nadaljevanje na 8. strani)

potil na težko pot, na dolgo pot do cesarja. Pri njem je začetek pravice, k njemu me vodite!

Še enkrat ga je pogledal jezični dohtar, čudno se je nasmešnil in se je okrenil, da bi šel.

»Kam gospod?« je vzkliknil Jernej in spreletela ga je groza. »Niste me še poslušali do konca, niste še uslišali moje prošnje! Kdo bo stal ob moji strani v tem strašnem Babilonu? Roko mi dajte, če ste krščanski človek, če je božja beseda v vašem srcu, tja me vodite, kjer je pravica!«

Tako se je tresel Jernejev glas, kakor da bi bile solze v njem.

»Te bomo že tja spravili, kjer je pravica in pamet!« je rekel jezični dohtar in je šel.

In komaj je to storil in so se zaprle duri za njim, so prišli drugi in so prijeli Jerneja in so ga odvedli. Zarožljali so ključ, nizke duri so se odprle in Jernej je stopil v izbo, kakršne še ni videl.

Cisto prazna je bila, stene so bile gole in sive. Ob zidu so stale široke nizke klopi, z umazanimi plahtami pogrnjene; mize ni bilo. Komaj se je Jernej ozrl in začudil, so se zapahnille duri.

Troje ljudi je bilo v izbi, troje umazanih, razcapanih; njih obrazi so bili odljudni in surovi, pogled je bil hudoben. Takih ljudi še ni videl Jernej.

»Kaj nikoli niso videli Boga? Kaj nikoli niso bili žejni pravce?« je pomislil strahov-

potepuhe in tatove. Pa se nobeden ni ozrl, nobeden ni odgovoril. Tisti, ki jih je spremljal, je slonel v kotu in je gledal hudo, tovariši potepuhi so se smejali, ko je zažvižgalo zunaj in so zabobnela težka kolesa. S plahim pogledom se je oziral Jernej in, kakor se je oziral, so mu nenadoma pogledale v obraz žalostne, od solz vse zardele oči.

»Krivico je okusil, po nekrivem so ga obremenili!« je prešinilo Jerneja. »Mlad je njegov obraz in poln bridkosti, nič zlega ni v njegovem srcu!«

»Kam, tovariš?« je vprašal Jernej; oni pa je gledal in ni odgovoril; žalostna misel je šla iz oči v oči.

Tako so popotovali. Minil je dan in je minila noč; iz kraja v kraj, iz voza v voz, odhajali so tovariši, prihajali so drugi.

»Kam?« je izpraševal Jernej v globoki grozi in nobeden mu ni odgovoril.

Ko je stopil poslednjikrat iz železnega voza, se je ozrl in je ves obstrmel. Videl je tisti kraj nekoč, kakor v daljnih sanjah ga je videl. Pa je vtrepetal in je vprašal čemernege človeka, ki je stal ob njegovi strani:

»O človek krščanski, o sosed — če moreš govoriti, povej mi, kakšen kraj je to?«

»To je tvoja domačija! Še dve uri je do Resja; pot je dolga in pusta, če imaš denarja, plačaj voz!«

»Zakaj v Resje?« je vzkliknil Jernej. Tam ni moja domačija, ne brata nimam tam ne sestre! Kdo me je klical v Resje, kdo me je vodil tja?«

Čemerni človek je počasi privzdignil rameni, nabasal si je pipo in palil.

»Torej pa na pot in nič sitnosti ne delaj! Do Resja te spremim, tam pa Bog s teboj!«

Jernej ni več odgovoril. Kakor je bil truden in bolan, je stopal z dolgimi koraki; lep je bil kraj, njive so zorele, visoka je bila trava na senožetih, Jernej pa se ni ozrl. V tla je gledal, sive obrvi so mu zakrivale oči.

Pot se je vila ob položni rebri, v lepi dolini se je zasvetila bela vas. Prišla sta do županove hiše, župan pa se je prestrašil, ko je ugledal Jerneja.

»Nikoli te nismo videli, nobeden se te ne spominja, pa prideš na stara leta in nam naložiš to breme!«

»Ne bom prosil vbogajme, nikomur ne bom delal nadleže!« je rekel Jernej. »Pest sena mi dajte, da si odpočijem, ker sem truden!«

Šel je na hlev in je legel v seno. Ležal je, dolgo ni zaspal, pogovarjal se je z Bogom. Ni se več pogovarjal z njim kakor hlapec z gospodarjem, temveč kakor terjavec z dolžnikom.

(Dalje prihodnjič)

TV tedenski program TV

RADIO CELOVEC

NEDELJA, 15. 2.: 7.00 Duhovni nagovor - 8 pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo. - PONEDELJEK, 16. 2.: 14.15 Informacije - Za našo vas. - 18.00 Za knjižno polico. - TOREK, 17. 2.: 14.15 Informacije - Za krmilom - športni mozaik. - SREDA, 18. 2.: 14.15 Informacije - M. Inzko: Ob 20. obletnici smrti Prežihovega Voranca. - ČETRTEK, 19. 2.: 14.15 Informacije - Umetna pesem - Cerkev in svet. - PETEK, 20. 2.: 14.15 Informacije - Iz ljudstva za ljudstvo (Pri šimanu Rauterju, pd. Bidru, v št. Jakobu). - SOBOTA, 21. 2.: 9.00 O dresmi do pesmi - od srca do srca. - 14.00 Mali recital.

AVSTRIJSKA TELEVIZIJA

SOBOTA, 14. 2.: 11.50 do 13.00 Svetovno smučarsko prvenstvo v Gröden - 13.00 do 16.00 Svetovno smučarsko prvenstvo v Visokih Tatrah - 16.00 Jazz v Evropi 42 - 16.25 Za otroke od 5. leta naprej „Hišica“ - 16.50 Za otroke od 6. leta naprej: „Tri želje“ - 17.00 Za mladino od 11. leta naprej: V deželi Laponcev - 17.30 Za družino: Boutique - 18.00 Tedenski magazin - 18.20 „Kapetan Smoky“, lahko noč za najmlajše - 18.25 Kulturne aktualnosti - 18.50 Dober večer v soboto... reče Heinz Conrads - 19.16 ORF danes zvečer - 19.30 Čas v sliki in tedenski komentar Huga Portischa - 19.55 Svetovno smučarsko prvenstvo v Gröden - 20.15 štiri mušketiri v štirih delih: 1. del: „Diamanti so skakali“ - 21.35 Šport - 22.05 Čas v sliki.

NEDELJA, 15. 2.: 9.00 do 11.45 Svetovno smučarsko prvenstvo v Visokih Tatrah - 14.00 do 16.00 Nadaljevanje svetovnega smučarskega prvenstva v Visokih Tatrah - 16.00 Za otroke od 6. leta naprej: „Snežak“ - 16.10 Za otroke od 11. leta naprej: „Divja svinja Suzi“ - 16.40 Za mladino od 14. leta naprej: Stik - 17.00 Za družino: Za zvezdami - 18.00 Veselo in ostreje - 18.25 „Kapetan Smoky“, lahko noč za najmlajše - 18.30 Pogled z okna: Južna Koroška - 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna - 19.30 športni pregled - 20.10 Kristjan v času - 20.15 „Yerma“ - tragična pesnitev - 21.35 Koncert Dunajskih filharmonikov - 22.25 Čas v sliki.

PONEDELJEK, 16. 2.: 17.00 do 18.00 Svetovno smučarsko prvenstvo v Visokih Tatrah - nordijske discipline - 18.00 Znanstvene aktualnosti - 18.20 „Kapetan Smoky“, lahko noč za najmlajše - 18.25 Podoba Avstrije - 18.50 Družina Feuerstein

Štirinožni „šef“

(Nadaljevanje s 7. strani)

želoda in »šefa« je hrustal, da mu je pokalo pod zobmi. Zvečer po večerji sem obiskal prijatelja na domu, pa mi njegova žena vsa v skrbeh pripoveduje, da je »šef« silno zbolel.

»Z njim je pri kraju.« je jokaje rekla. Napravil sem potrto in resno pozo ter takoj obiskal »bolnika«. Res je bilo, »šef« je očitno delal »oporoko«. Stal je v kotu kakor tesarska klada, tiščal je glavo med prednje noge in iz gobca so mu tekla slina. Sam zase sem bil prepričan, da mu tečejo zadnje ure, seveda sem pa moral tolažiti gospodinjo, da ta bolezen ni nič hudega. To je navadna migrena, ki se večkrat pojavi pri ovnih, pa tudi hitro mine. Nocoj maj ga dajo čez noč v kuhinjo, da bo na toplem, jutri bo pa zdrav, kakor se spodobi za »šefa«.

Drugo jutro je prijatelj Francelj navsezgodaj obiskal »šefa« v kuhinji. Prepričan je bil, da so ga tisti štirje klobuki želoda pretrgali na dvoje in da bo našel za vrati njegovo trdo in stegnjeno mrhovino. Toda komaj je pomolil glavo skozi vrata, je jadmno odskočil. Sredi kuhinje je stal »bolnik« kakor bog Mars v popolni bojni opre- mi, pripravljen podreti in uničiti vsa-

- 19.16 ORF danes zvečer - 19.30 Čas v sliki - 19.55 Volivna oddaja SPÖ - 20.06 Šport - 20.15 FBI: „Mojstrski špion“ - 21.00 Poštni predal 7000 - 21.10 Šport - 22.10 Čas v sliki - 22.25 Svetovno smučarsko prvenstvo v Visokih Tatrah - nordijske discipline.

TOREK, 17. 2.: 17.00 do 18.00 Smučanje v Visokih Tatrah - nordijske discipline - 18.20 „Kapetan Smoky“, lahko noč za najmlajše - 18.25 Kulturne aktualnosti - 18.50 Pustolovščine Chevaliera de Reccija - 19.16 ORF danes zvečer - 19.30 Čas v sliki - 19.55 Volivna oddaja ÖVP - 20.15 Prosim, odložite. Portret znane osebnosti - 21.15 Prenos iz „Gledališča Löwinger“ - 23.05 Čas v sliki - 23.20 Smučanje. Visoke Tatre.

SREDA, 18. 2.: 10.00 Televizija v šoli: okoli Kili-mandžara - 10.30 Dunajski kongres - 11.00 Program za delavce: „Sissi“ - 16.00 Za otroke od 6. leta dalje: „Gašperček in palčki“ - 16.45 Za otroke od 11. leta dalje: Mednarodni mladinski magazin - 17.05 „Lassie“, zgodba o psu - 17.30 do 18.00 Smučanje v Visokih Tatrah - 18.00 Tečaj francoščine - 18.20 „Kapetan Smoky“, lahko noč za najmlajše - 18.25 Podoba Avstrije - 18.50 Kuhinja v televiziji - 19.16 ORF danes zvečer - 19.30 Čas v sliki - 20.06 Šport - 20.15 Obzorja - 21.15 Prenos iz Münchenskega komornega gledališča: „Glasba“, npravstvena slika Franka Redekinda - 22.55 Čas v sliki - 23.10 Smučanje - Visoke Tatre - pregled.

ČETRTEK, 19. 2.: 10.00 Televizija v šoli: Kaj lahko postanem? - 19.30 Madagaskar - mostišče v Indijskem oceanu - 11.00 Tečaj francoščine - 11.30 7000 let iranske umetnosti - 16.00 do 18.00 Smučanje v Visokih Tatrah - nordijske discipline - 18.00 Italijanščina za začetnike - 18.20 „Kapetan Smoky“, lahko noč za najmlajše - 18.25 Šport - 18.50 Policijski radio kliče: „Južno sadje“ - 19.16 ORF danes zvečer - 19.30 Čas v sliki - 19.55 Volivna oddaja SPÖ - 20.06 Šport - 20.15 „Nepremagljivi“, usoda izseljencev - 22.10 Čas v sliki - 22.25 Pregled smučanja v Visokih Tatrah.

PETEK, 20. 2.: 10.00 Televizija v šoli: Koroška - 10.30 instrumenti tehnike - 11.00 Program za delavce: „Nepremagljivi“ - 17.15 do 18.00 Smučanje v nordijskih disciplinah v Visokih Tatrah - 19.00 Zeleni svet: agrarni magazin - 18.20 „Cirkus punčk“, lahko noč za najmlajše - 18.25 Podoba Avstrije - 18.50 Skoki v zraku: „Posebne smuči“ - 19.15 ORF danes zvečer - 19.30 Čas v sliki - 20.06 Šport - 20.15 Stari sodnik: „Skrivnost pisma“ - 21.15 Časovni potek dogodkov - 22.15 Čas v sliki - 22.30 Smučanje v nordijskih disciplinah - pregled.

kega, ki mu pride nasproti. Več prijatelj ni vedel, ker je z vso naglico zadržal vrata in se okrenil, da bi ušel in poklical pomoč, toda ker ni opazil, da je priprl z vrati tudi nočno srajco, je teblnil čez prag v vežo in začel rjuti na pomoč, ker je bil prepričan, da ga drži »šef« med zobmi.

Kako so spravili potem zverino v njen brlog, prijatelj ni rad povedal, preveč ga je bolelo razdejanje v kuhinji: prevrnjeni in polomljeni stoli, razbite skledice in steklenice. Po tleh je izgledalo, kot da bi kdo stresel celo košaro borovnic. Iz košare za perilo je požrl skoraj celo svileno kombinézo in nogavice ter še druge svilene kose ženskega perila. Pripominjam, da je nogavice požrl samo do gležnjem, stopala pa, ki so bila že zakrpana, je izbirčno pustil. Želod in svila sta torej naredila svojel!

Prijatelju sem svetoval resne in najstrožje ukrepe ali pa naj pošlje mrcino na kak inštitut, kjer bo poskusil križanje s sviloprejkjo. To bi najbrž dalo neslutene rezultate v svilenem tekstilu. Še najbolj pa bi bilo, če mu do kraja pusti kri, to se pravi, da ga dá mesarju v roke. Tako se je tudi zgodilo.

Kakor vsakemu nasilniku, tako je tudi njemu padla rogata glava in, kadar sedaj prijatelj in jaz mečeva duraka, sedim na njegovi kosmati koži.

Iščemo GOSPODINJO

srednje starosti (30—50 let) z znanjem nemškega jezika, neodvisna (tudi vdova), ki bi vodila gospodinjstvo brez žene trem gospodom v Württemberg-u v Zapadni Nemčiji.

PRIJETNO, STALNO, SAMOSTOJNO ZAPOSLITEV

Zasluzek: neto: 360—430 DM (2.500—3.000.— ö. S) mesečno, pri polni socialni oskrbi, bolniški blagajni in pokojniški zavarovalnini, tri tedenski dopust z dodatno 30% dopustno doklado, preskrba in stanovanje brezplačno.

Začetek službe po možnosti čimprej. Dopise z napovedjo starosti in sedanje službe prosimo na naslov:

HELIOS-APPARATEBAU KG
MULLER & Co
7220 SCHWENNINGEN a. N.
POSTFACH 154,
WEST-DEUTSCHLAND.

Vremenske razmere in slinavka ter parkljevka

Vremenske razmere igrajo veliko bolj pomembno vlogo pri širjenju slinavke in parkljevke, kot smo doslej menili. To so ugotovili raziskovalci v Veliki Britaniji, ko so ugotovili način širjenja bolezni med veliko in katastrofalno epidemijo leta 1967 v Ovestryju in Salopu. Slinavka in parkljevka se je namreč tod širila po vetru. Nasprotno se je bolezen med štirimi drugimi epidemijami v tej deželi širila z okuženimi vozili in obolelimi živalmi.

Kaže, da je dež odigral pomembno vlogo pri širjenju slinavke in parkljevke. Dežne kapljice so namreč odnašale na zemljo delce prahu v zraku, ki so bili okuženi z virusom. Tako so dežne kapljice okužile pašnike, na katerih so se pasle zdrave živali. Suho vreme vpliva, da se bolezen širi bolj počasi. Na meteoroloških kartah je bilo npr. označenih nad 900 odstotkov primerov okužbe na področjih, kjer so prevladovali dež in vetrovi.

Verjetno je najbolj zanimiv podatek, da je bila epidemija leta 1967/68 navidezno slabša kot navadno med desetdnevni- m le- pim vremenom. Po desetih dneh je štiri dni nenehno deževalo in bolezen je dobila katastrofalen obseg.

91. Dunajski mednarodni velesejem

od 8. do 15. marca 1970

AVSTRIJSKI UNIVERZALNI VZORČNI VELESEJEM - razdeljen v 25 strokovnih sejmov industrije, obrti in kmetijstva Avstrijo in 30 držav zastopa skupaj 400 podjetij, ki predstavljajo proizvodnjo dobrin sveta.

- Več kot 2.700 domačih razstavljalcev
- 2.300 tujih podjetij iz več kot 30 dežel
- 650.000 obiskovalcev iz 70 dežel
- 250.000 blagovnih vzorcev

SEJEMSKA PALAČA (17.000 m²)

POTROŠNIŠKE DOBRINE IN LUKSUZNI PREDMETI

Modne revije - Krznarski salon - Obleke - Perilo - Domače tekstilije - Talne obloge - Usnjeni izdelki - Umetna obrt - Igrače - Športne potrebščine - Ure in nakit - Glasbeni instrumenti - Živila in nasladila - Vinska pokušnja itd.

Kolektivne razstave inštitutov za gospodarsko pospeševanje Koroške, Niž- jeavstrijske in Tirolske.

Modni reviji: »Spomladanska in poletna moda v dunajski izložbi«

»Modna revija avstrijskega petljastega blaga«

Paviljon iznajdb

SEJEMSKO RAZSTAVIŠČE (350.000 m²)

TEHNIKA - INDUSTRIJA - OBRT

Investicijsko blago - Stroji - Naprave - Orodja - Gradbeni sejem - Kurjava in prezračevanje - Umetno blago - Tehnika v gospodinjstvu - Elektrotehnika - Foto, kino - Radio, televizija itd.

KMETIJSTVO

Razstava kmetijskih strojev s predavanji - Semena - Gnojila - Poučna razstava - Razstava pitovne živine.

POSEBNA RAZSTAVA v paviljonu 12: »Najprej načrtovati, potem graditi«. Pokušnja hrane, nasladil in vina.

POSEBNE RAZSTAVE v paviljonu trgovinske zbornice: »Avstrijski promet danes«.

V paviljonu delavske zbornice: »Pravilna prehrana«.

POSEBNA AVTOBUSNA ZVEZA MED SEJEMSKO PALAČO IN RAZSTAVIŠČEM

Sejemске izkaznice pri deželnih zbornicah obrtnega gospodarstva, pri deželnih in okrajnih kmetijskih zbornicah (z izjemo Tirolske in Predarlške) ter v vseh posebej označenih prodajalnicah (potovalni uradi itd.)

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašajo v našem listu!

Jederzeit Sicherheit
durch

„Kälabrand“

Ihre heimische Versicherungsanstalt

9010 Klagenfurt, Domgasse 21 Telefon 80-9-61 bis 65